

A X. évfolyamába lépő „Apostoli Hit” minden olvasójának boldog és áldásteljes karácsonyi és újévi ünnepeket kíván.

Leszállott az alkony . . .

Leszállott az alkony apró házacskákra,
Faluvégi házak bánatos tájára.
Parányi mécses bágyadt fénye lángol
Szegény földművek kicsiny ablakából.

Bánat terke nyomja egyik-másik házat,
Nincs igaz ünnep ott, ahol nincs alázat;
Mikor gög, bűnös élv uralja a lelket,
Olyan helyt a Sátán, növeli a terhet.

De egyik szobából örömeinek hangzik,
Boldog embercsoport itt karácsonyozik.
Kicsinyek nagyokkal vidáman zengnek ök;
Tán korcsma van itten?! Dehogynis! A hívők!

Benyitok közéjük. Elámul szemem, szám,
Annyan vannak benn. Majd így szólnak hozzám:
„Hozott az Úr! Testvér! Légy üdvöz közöttünk,
Szent karácsony napján most hűvő össejöttünk!”

„Örömünk oka: Betlehemi jászol,
Onnan mosolyg reánk a jászol aljáról
A kicsiny újszülött. Csodálatos Király,
Aki nem bírja őt, annak élte sivár.”

„Bibliát olvasunk. Eneklünk, zenélünk,
Jézusról megterhelt lelkeknek beszélünk.
Imádjuk az Urat, dicsérjük kegyelmét,
Égi fény tölt be ma minden szívét, elmét.”

Leszállott az alkony, csillagok gyulanak,
Egy falusi házbán imára gyujtanak.

Bár a legtöbb helyen bor és nóta járja;
Legkedvesebb mégis a hívők szobája.

(Kispest, 1936 nov. 26.)

S. I.

MENHÁZ.

Hogy vagytok kedvesim, menháznak lakói,
Van-e meleg szoba, Urunk kicsinyei?
Van-e téli ruha, új cipő, nagykabát?
Jó meleg fejkendő, párnázott puha ágy?

Hogy van a kamrácska, van-e imazsamoly?
Hát jó illattétel van-e az oltáron?
A hét gyertyatartó világít-e mindig?
Száll-e buzgó ima Isten szent trónjái?

Imátokra felel a mi édes Atyánk:
Megtölti kamrátok s szíveitek egyaránt.
Telve lesz úgy mindig, hiány nem lesz soha,
Ha Ó lesz mindvégig menházunk Gondnoka.

Mert ahol Isten van, ott szükség nem lehet,
Szól egynek, szól másnak: ezt, fiam megtegyed!
Gyűjts kincsei mennyekben, ragyogjon koronád,
El ne hagyj sohasem szegény atyádfiát.

Ha még te eddig nem küldöttél „csomagot”,
Ha elfelejtetted a menházat aggot,
Lepjed meg mihamar jó öregjeinket.
Dicsőség Jézusnak, ki így tanít minket!

(Kispest.)

ANDRUSKÓ JÁNOS.

h45

A SZÖVETSEGI PÉNZTÁRBA BEFOLYÓ SZEGEKG

(szeptemberben):

Áthozat augusztus hórl 26.40, Pest-szenterzsébeti gyül. 60.—, Haleszi gyül. 10.—, Kispesti gyül. 10.—, Bezseella Mihály Nagykálló 1.—, Vida Bálint Táp öszentmárton 5.48, Sashalmi gyül. 5.—, Deák J. Tápiószűly 2.—, Mészáros Józsefné Kispeszt 3.50, Márkus István Kispeszt 15.—, Kalinacsák Jánosné B.-csernye 12.—, Pécsi gyül. 5.—, Pest-szenterzsébeti gyül. 20.—, S. I. Kispeszt 15.—, Szófián József Disznóshorvát 5.—, öz. Nagy Sándorné Lajosnizé 5.—, Burka Pálné Lajosmzse 2.—, Tomi J. Budapest 20.—, Budapesti gyülekezet 10.—, Kispesti gyül. 10.—, összesen 245.38 pengő.

(Októberben):

Deák József Tápiószűly 2.—, Kalinacsák M. 15.—, Pest-szenterzsébeti gyül. 70.—, Várpalotai gyül. 7.—, Tápiószentmártoni gyül. 5.—, Bezseella Mihály Nagykálló 1.—, Vida Bálint T-szentmárton 2.11, Farkas Mtyás Kiskörös 2.—, Budapesti gyül. 10.—, Kalinacsák Jánosné B.-csernye 15.—, Sashalmi gyül. 5.—, Szófián József Disznóshorvát 3.—, Almamelléki gyül. 10.50, összesen 147. 61 pengő.

(Novemberben):

N. N. Békéscsaba 5.—, Nagy F. Békés 2.—, B.-cseryei gyül. 10.—, Szok M. B.-csernye 5.—, Kalinacsák Mihály 20.—, Vida B. T-szentmárton 5.—, Várpalotai gyül. 6.—, Deák J. Tápiószűly 2.—, Kispesti gyül. 10.—, Szolnoki gyül. 3.—, S. I. Kispeszt 20.—, Tápiószeelei gyül. 9.—, Haleszi gyül. 10.—, Bezseella Mihály Nagykálló 1.—, Györi Endre 3.—, Tomi J. 20.—, Pest-szenterzsébeti gyül. 40.—, Sámsoni gyül. 2.45, Tiszakanyári gyül. 3.—, Kálmán Károly Mezőberény 2.10, Kincses Sándor Vése 2.—, Pécsi gyül. 10.—, Sashalmi gyül. 5.—, S. I. Kispeszt 15.—, Kalinacsák Mihály 10.—, Vida Bálint T-szentmárton 5.—, Nagy Ferenc Békés 4.50, Kispesti gyül. 10.—, Kalinacsák Mihály 5.—, Clewelandi (West) gyülekezet missziómunkára 74.25, Hamiltoni testvérek (Canada) 50.88, összesen 370.18 pengő.

KIADÁSOK:

Szeptemberben: Missziómunkásoknak 70.—, Utiköltségekre 54.09, Irodai, levelezési cellokra, kimutatás nyomdai költségére 75.60, összesen 199.60 pengő.

Októberben: Missziói munkásoknak

201.96, utiköltség 10.—, összesen 211.96 pengő.

Novemberben: Missziói munkásoknak 169.32, Prédikátori konferencia élelmezési költségére 74.—, összesen 243.32 pengő. Maradvány december hóra 130. 74 pengő.

A SZERETETOTTHON ELLÁTÁSÁRA BEFOLYÓ ADOMÁNYOK

(szeptemberben):

Pest-szenterzsébeti gyül. 10.—, Kiskörösi gyül. 11.31, id. Pszota István Kiskörös 6.—, Márkus István Kispeszt 15.—, Sashalmi gyül. 5.—, Pécsi gyül. 8.—, Hajdudhádi gyül. 15.—, Bartha Zs. Kisar. 1.06, öz. Müller J.-né Csepel 1.—, Kispesti gyül. 10.—, Kis Teréz Kaposvár 10.—, Tápiószűlyi gyül. 7.—, Kovács X. Tápiószűly 1.—, Merikovszkiné Bpest 2.—, Kujáni L.-né —50, Vargáné 3.—, Tápiószentmártoni gyül. 5.27, V. J. 30.—, összesen 141.14 pengő.

(Októberben):

Vida B. Táp-szentmárton 2.11, Mészáros Józsefné Kispeszt 5.—, John Mikita Cleveland Ohio (2.—, dollár) 10.—, Detroit Burdenoi gyülekezet (12 dollár) 59.38, Hamiltoni (Canada) testvérek 49.86, Kalinacsák Jánosné B.-csernye 15.—, Böhönyei és Véséi gyül. 4.—, Gálík Iona Békéscsaba 4.40, V. J. 4.—, Lerch János Detroit 10.—, Sashalmi gyülekezet 5.—, Jónás Imre Tiszakanyár 5.—, Mike Gonda Elyria Ohio (3 dollár) 14.80, Kiskörösi gyül. 16.91, Pécsi gyül. 8.—, Szófián József Disznóshorvát 2.—, Gerjeni gyül. 22.50, összesen 237.96 pengő.

(Novemberben):

Békési gyül. 8.—, Bodakuti gyül. 2.50, Szókepusztai gyül. 8.—, Gallai András Nagykáta 7.—, öz. Csermák Józsefné Tengőd 5.—, Weigel János Gyöng 10.—, Vida B. T-szentmárton 5.—, Mörichidai gyül. 6.—, Detroit Burdenoi gyülekezet (15 dollár) 74.36, Rédei gyül. 12.60, Németh Ferencné Tápiószeele 3.—, Tóth Istvánné Halesz 2.—, Kiss Julia Halesz 3.—, Hálószelei gyül. 9.—, Bakonytamás gyül. 3.—, Csepeli gyül. 3.—, Tápiószentmártoni gyül. 6.32, Dakos Ferenc Karcsa 6.—, Dakos Margit Karcsa 4.—, ifj. Tóth Ferenc Karcsa 5.—, Almáskeresztúri gyül. 30.—, Radics Péter Pest-szenterzsébet 10.—, Mészáros Imre Kispeszt 10.—, Hajdusámsoni gyül. 2.45, Kerti István Nábrád 2.—, Johan Nede-

liczi Macoun, Canada (3 dollár) 13.26, Tiszakanyári gyül. 15.—, Kiskörösi gyül. 28.—, Kiss János Dunapataj 2.—, Kálmán Károly Mezőberény 2.—, Dohy Pál és neje Wooster Ohio (9 dollár) 44.43, Pécsi gyül. 5.—, Sashalmi gyül. 5.—, Tápiószentmártoni gyül. 6.54, Ungor Mihály Kondoros 1.—, Suri gyül. 20.25, Almamelléki gyül. 10.20, Tóth G.-né Detroit (1 dollár) 5.—, Varga József Kispeszt 10.—, Citros Mária Budapest 8.—, Detroit Burdenoi gyül. (16 dollár 84.18, John Apaty Cleweland Ohio (15 dollárból 12 Otthon, 3 pedig lap javára) 60.—, összesen 558.79 P.

AZ OTTHON KIADÁSAI:

Szeptemberben: Sebestyén testvérek tartozott az Otthon a tápiószűlyszere-tettház átalakításával kapcsolatban: 192.99, Elemezésre 99.92, Lakbér 12.—, összesen 304.91 pengő. — Októberben: Fennálló adósság S. testvérek 162.77, Elemezésre 70.—, lakbér 12.—, Tüzelőanyagra 150.—, Ablaküvegeztésre és savanyított káposztára 60.—, összesen 473.47 pengő. — Novemberben: Fennálló adósság 235.51, ruházatkódásra 10.60, Elemezésre 60.—, Zsír- és rizsvásárlás 29.22, lakbér 12.—, összesen 362.33 pengő. Az adósság eltűnt és átvitele van a Szeretelothon pénztárának december hóra 196.46 pengő.

Dicsőség- Istennek!

Köszönet szives adakozóknak.

Sebestyén István pénztáros.

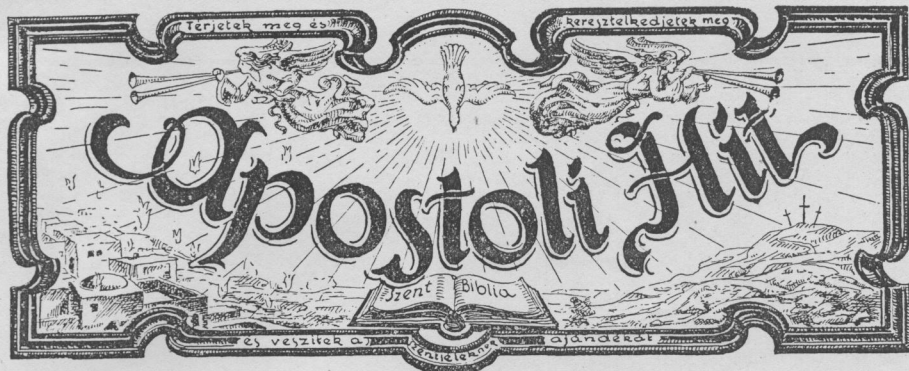
TERMESZETBENI ADOMÁNYOK

a Szeretelothon részére 1936 április 24-től december 1-ig:

Tápiószűlyről: Oriné 6 db tojás, Szabó Istvánné 2 kg kalács; Tápiószőlő: Hostyinszkiné 6 db tojás, Uzsekáné egy kis kosár saláta; Kispesztől: Varga Józsefné 50 dkg cukor; Tápiószőlőről: Nagyné 2 l tej, Oriné 50 dkg cukor, 2 db citrom, Deák Julianna 1 kg zsír, 2 kg főzőliszt; Tápióbicskéről: Szathmári Ödönné 3.50 kg nullásliszt, 2 kg sonka és 50 fillér; Pest-szenterzsébetről: Sebestyén István 2 kg baracklevár; Tápiószőlőről: d. Szörönné 1.50 kg liszt, 10 tojás; Budapestről: Heffler Istvánné 1.50 kg cukor, 1 csomag negyedes pót-kávé, 1 doboz árpakávé, 2 kg kalács, 1 doboz sütemény; Mércs Sándorné 2 kg rizs, 1 kg cukor, 20 dkg szemes-kávé, 3 kg kalács, 2 kg szappan; Jánkról: Vincze Aberné 6 db vasszöntőről-köz, 4 db konyharuha, 25 dkg mosdószappan, 50 dkg baba dara; Sarkadról:

(Folytatás a 15. oldalon.)

446

„Dicsőség a magasságos mennyeekben az Istennek, és e földön béke és az emberekhez jóakarát.” (Lukács 2, 14.)

Csillag a Vezér

Máté 2, 1—12.

Fent idézett szent Igék igen érdekes dolgokat rejtenek magukban. Három bölcs férfiről van szó, akiknek csillag jelent meg és öntött szívükbe vágyat, messzesseg földről elindulni és felkeresni a zsidók Messziás Királyát, akinek most kellett valahol Palesztina földjén megszületni.

Uttalan-úton, az idő viszonyosságával dacolva törnek előre, nem néznek útmutató táblákra: e célból az égbe tekintenek, ahol — nekik — vezérlő csillag ragyog, melynek puszta látása új erőt és hitet kölcsönöz.

De egyszer mi történik? Nem elégednek meg eddigi vezetőjükkel, elragadja őket a szent Föld varázsa. Megfelelnek égre tekinteni, mert ott ragyog előtük teljes pompájával Jeruzsálem, a zsidók egykor szent és királyi, most büns és leigázott városa.

Zsidóknak újszülött királyát kérdezik. Természetesen Heródeshez, a szolgakirályhoz utasítják vándorainkat. Palotájába hívják és kérdésekkel halmozza el vendégeit, akiknek kérdése.

hogy hol van a zsidók újszülött Királya, zavarba és irigységgel, féltékenységgel kevert gyűlöletbe sodorja. Aljas csellel akarja őket sikeres felfedezéseik után hozzá való visszatérésre bírni, hogy így kipuhatolja a kérdéses új Király kilétét és idejében végét vessen fölösleges életének. De a bölcs férfiak most már látták, hogy felesleges volt Heródesnél érdeklődniök, bár annak bölcssei megmondották, hogy Betlehemben kell keresniök a prófétások nyomán, de amint kiértek a büns városból, újból felragyogott vezérlő csillaguk és vezette őket egészen Betlehemig, ahol megláthatták imádatuk, örömük, hosszú útjuk Célját, az Ég és Föld Urát és hódolhattak Néki.

Kedves Testvéreim! A három férfiú jelképezi az egész világon élő hívők táborát, akik minden irányból egy cél felé töreksenek s szinte valami láthatatlan hatalom készíteti őket egyetlen Pont-hoz, ahol útjuk végén egy napon szemtől-szemben láthatják Jézust. Utjuk különféle fáradalma-

kat igényel: néha égető homok-sivatagon törnek előre céljuk felé, mások derékig süllyednek a csüggedés mocsarába, olykor sűrű bozótban akadnak meg, amely véresre sebzti fáradt testüket, de fejük felett ott ragyog a Vezérlő Csillag.

Testvéreim, bármilyen fárasztó úton is menjünk át ez élethez, tekintsetek fel oda, ahol a Csillag ragyog s a Szentlélek életető és vigasztaló fénye.

De, sajnos, a mi életünkben is bekövetkeznek olyan ballépések, amikor, akárcsak a bölcssek, elmulasztjuk a Csillag vezetését igénybe venni és elragad a földi élet Bűnvárosának varázsa. Unalmasnak találtuk: szüntelen Jézusra, a Csillagra figyelni. — Egyébként is megtépett a hosszú vándorút, kimerített a végtelen puszták unalmas egyhangúsága, kell egy kis változat — gondoljuk —, nézzünk körül Heródes polotájában. (Világ.) Kóstoljunk bele csemegéibe. (Különféle bűnök.) Kívánja szemünk ezt a királyi fényt (világi bölcsesség),

bágyadtá válik számunkra a Csillag egyszerű és azonos sugárzása. (Szentlélek világossága.)

Heródes környezetében nem ragyog életed Vezérlő Csillaga, minthogy a bölcsenek sem ragyoghatott ott, sőt ha többet nyújt nekünk e csalfa környezet, bevezethetünk Heródes szobáinak renegetegébe, melynek pin-céiben gyilkos török várnak áldozatokra. (Önzés, fukarság, rágalmasz, hazugság, bűnös kívánságok stb., stb.) És nem lesz hatalom, mely kiszabadíthatna minket az emberi okoskodás és álbölcsesség csapdájából, amelybe hitvány emberi okoskodás csalt.

Ki, ki testvéreim Heródes palotájából, ki a világ színes piacáról, a bűnök városából s azonnal felragyog Csillagunk, még nagyobb és megihettebb fényben, mint eddig, miután lehullanak a válaszfalak és a jászolbölcsőnél összetalálkozik bölés és szegény pástorember. Mindeniket a Csillag vezette, mindenik csak Róla akar tudni. Ott találkoztok a menny a földdel. Oh kedves Testvéreim, ez az örök szeretetnek megtestesülése s ezt sehol sem találhatod fel, csak Jézus jászola körül. Engedjünk a Szentlélek

vezetésének s miként a bölcsenek, újból s ugyanazon Csillag ragyog fel. Bár sok elközömbösödött, megfáradt és világba kívánckozó hívő előtt ragyogna fel újra ez a Csillag!

Aki igazán boldog akar lenni és Jézust színről-színre látni ama napon, sőt Jézus Jászola mellett már itt e földön az igazi atyafiúi közösséget megtapasztalni, annak a Csillag vezetése alatt kell haladnia s így vígan énekl e karácsonyi éneket:

Bús homály elűzve, majd az éjszakát Csillagodnak fénye Hadd ragyogja át. Izráelt és pogányt Mind magához kér. Lásza ifjú és agg: „Csillag a Vezér!”

Nagy F.

Mit szólsz, kedves testvérem, a „Pünkösti Ifjúság”-hoz, ehhez az immár 8 oldalon megjelent kedves laphoz? Remélem, az egész világon, ahová csak eljut, örömmel üdvözl minden ifjú, aki pártolja az ifjúsági munkát. De örülnek ennek az idősebbek is.

Isten azt akarja, hogy szenvedj; az ördög azt akarja, hogy kerülj el azt. Pedig Isten a szeretet, az ördög pedig mindig embergyilkos volt.

Elrejtett élet.

Jel. 7, 15—17.

Minden kis növénynek rejtett élete van a földben; vedd el ezt tőle, úgy megszűnik létezni; elpusztul. A pálmafa is csak azért tud zöldelni, mert szívgyökereit mélyen a földbe vetette (Zsolt. 92, 13—16.) s ott egy rejtett forrással van összeköttetésben. A mi kifelé megnyilvánuló életünk nem egyéb, mint a mi benső életünk nyugtázása. Sokaknak elrejtett Istenük van, mert nincsen elrejtett életük Istennel összeköttetésben. Mózes gyakoroltabb volt Isten társaságában, mint az emberekkel való érintkezésben. (Móz. II. 34, 29—35.) Ha emberekkel érintkeztél, akkor elvette a takarót. A szentek helyét ő foglalta el. (Móz. IV. 33, 3.) A szentek helye az Úr lábainál van. III oszítja ki az Ur az ő kineiseit, itt közli velünk az Ó drága szavát. Itt tanítja meg övét Isten titkaira. Csak a reflektben látjuk meg Isten csodáit.

A Bárány csak azokat tudja vezetni, akik vezető kezére bízzák magukat mind az ő érzékükkel. Csak azokat tudja látni a rejtett Mennával (Jel. 2, 17.), akiknek ily rejtett életük van. Csak azoknak terített asztalt, akik előzőleg tisztá asztalt csináltak (23. zsolt.), különben az ellen nagy ügyességgel elszed tőlük mindent. Az élet forrásához

Burgenschenkné álma.

Burgenschenkné már a 60. évet belöltötte, amikor ez álmát látta, de a gyengeség, fáradtság nem látszott rajta, sőt egészséges, erőteljes és vig kedélyű volt. Még sokat várt az életől, legalább is gyermekeire és unokáira vonatkozólag. A sors mindent olyan szípen s kívánsága szerint, sőt sokszor kívánsága felett rendezett be életébe. Így joggal még egy sorozat kellemes meglepetésekre várható hátralevő életében.

Megjelenésekor mindenki egy kerek, virágzó arcot látottól fekete kalapja alól kisugározni. Szerette az emberek hízelgését, de emellett nagyon szerény volt. Kezében legtöbbször egy kis táskát vitt, mert ha nagyobbat visz, nem vélték volna takarékosnak. Burgenschenkné takarékos akart lenni és azt akarta, hogy az emberek is ezt gondolják róla. Nagyon becsülte azt, hogy az emberek mindig dicsérték és mindenhol kedvelték.

Mindezeket előre kell bocsátanunk, ha az álmot és a hatását jól megérteni akarjuk.

Burgenschenkné bár már idős volt, mégsem gondolt halálára sohasem, vagy nagyon ritkán, esetleg egy temetés alkalmával, vagy ha a családban, vagy ismerősei Fözül valaki meghalt. Ekkor is futólag gondolkozott rajta. De mindenhol részvételt fejezte ki, amennyiben sok könnyet ejtett, hogy az oly alkalommal szokás volt. Bensőleg azonban tovább szölte terveit, nézeteit és az ő halálára még egyáltalán nem gondolt, vagy azt hitte, hogy az még a messze távolban van. Halála előtt még sok kívánságának beteljesülését akarta volna látni, még családja kérésainak további fellendülését akarta hosszabb ideig figyelni. Ha mégis mikor ébren fekvőt ágyán éjjel, gondolkozott halála felett, úgy természetesen tartotta, hogy oly asszony, mint ő, csakis a mennyországba juthat és

hogy ott majd tisztelettel fogadják. De amint már említettük, ily gondolatok csak pillanatnyilag futottak át felkén, mert meg nagyon erősen ragaszkodott az élethez.

Annál jobban meglepődött, amikor egy éjjel haláláról és az utána következőkről nagyon sokat álmodott. Ha nem mesélte volna ő maga el nekem és nem figyeltem volna lelki összeroppanását és nagy megváltozását, sohasem hittem volna hogy ő ezt lényeg álmodta. Az illető, aki nekem az ő álma elmesélte, egészen más volt, mint Burgenschenkné, akik eddig ismertem. A kisugárzó önbizalom, mellyel tökéletességét vélte, már nem volt rajta látható. Egy különös álom! Egyszerre tudta, vagy mondták neki, hogy meghalt. Erre ő nagyon megijedt, de összezseditte erejét, hogy megfigyelhesse az utána következők jelenségeit. Természetesen megnyíltak a menny kapui, az angyalok szeretetteljesen, szép zene kíséretében vezetik majd be a mennyországba.

csak a Bárány tud elvezetni. Csak Ő ismeri annak hollétét. Némcsak egy forrása van Néki, hanem sok. Egy folyó Isten trónja alól folyik. (Jel. 22, 1.) Mindennap megöntözi az Ő szőlőkertjét. (Ésa. 27, 3.) Minden reggel új kenyeret bocsáj a földre (Móz. II. 16.), így nevedünk és megozzuk gyümölcsünket havonként (Ezékél 47, 12), mert a mi vizünk a Szentélyből ömöl.

Az elrejtett élet azonban nemcsak abban áll, hogy Istennel érintkezésben él, hanem abban is, hogy az Ő sátorában legyünk elrejtve, ahogyan Jel. 7, 15. elmondja nekünk. Lehet élni az „előcsarnokban“, ahol a víz folyását lehet látni, lehet élni a „szentélyben“, ahol a papok végzik szolgálatukat és lehet élni a „szentek szentjében“, ahol teljes csend van Isten jelenlétében, a teljes csendyában. Isten e helyütt lakik. (Kir. I. 8, 12.) Itt élni Isten közelségében nem azt jelenti s ne az legyen a törekvésünk, hogy gyümölcsözünk, hogy valamire vigyünk, hanem egyedül az Ő bírása a lélek egyedüli óhaja.

A kölössébeliekhez ért levél 3. fejezele szerint annak van elrejtett élete, aki az ő jóságát el tudja takarni, csak azért, mert nem akar jutalmat nyerni ezen a földön, hanem vár addig, míg Krisztussal egyben megnyilatkozik dicsőségben; aki az Ő cselekedeteit is nyilvánosságra hozza. Aki az Ő cse-

lekedeteit önánításból nyilvánosságra hozza, az egyenlő azzal az emberrel, aki az Ő magvait ahelyett, hogy a földre helyezné, hogy csírázhasson, a forró napra helyezi. (Ján. 2, 24.) A te jócselekedetted egy jó mag, de mert nyilvánvalóvá tetted, ahelyett, hogy a sötétbe, a föld alá helyezted volna azt — ezért maradt gyümölcstelen a te munkád. Nem sokasodik meg 30-, 60-, 100-szorosan. Jézus mindenekfelett elrejtett élelet élt. Némcsak az Ő cselekedeteit, de isteni voltát is elrejtett szolgál formában. (Phil. 2.) Hadd tanuljunk Tőle. Adjunk bizonyítékot arról, hogy mi meghaltunk, ezt a legjobban tehetjük, ha aziránt vágódunk, hogy mi figyelembe se véteessünk. Jézust az Ő elleni feszítették keresztre s az Ő barátai helyezték a sírba. Megengeded, hogy barátaid sírba tegyenek?

Forster.

Te is a hátralékosok „tisztos“ csoportjához tartozol?

Aki szereti ezt a lapot, az elő is fizeti készségesen, mert jól tudja, hogy azáltal lesz szép és terjedelmes Lapunk, ha mindenki rendszeren fizeti és nem csupán járátja.

Lehet-e teljes evangéliumot prédikálni teljes odaadás nélkül?

Szeretet ünnepe.

„Egy rövid szempillantásig elhagytalak, és nagy irgalmassággal egybegyűjtlek...“

Ésaías 54.

Szegény, elbűsült árva Lélek! Bineid terhetől roskadó Vándor; aki roppant iga alatt görnyedsz, rémlátásokat, csalfa delibábót hajszolsz s mindebben istenit és eszményit keresel! Utóért ismét egy drága ünnepnap, mely kolodusnak, nábobnak kérgeskezü robotosnak, akárcsak gondfelhőben kászolódo nagyiparosnak, h. mvasajkú szűznek, mint tépett erkölcsű csavargóalúnak, tüzeslelkű ifjúnak, miként tévedt-életű börtönlakónak; apáknak és anyáknak, gyermekeknek — személyválogatás nélkül hirdeti: „Újból elhaladok melletted, ragyogtatom néked örökörtékű ajándékaim kincsalmazát, átzenem sötét éjszakádat bellehemen örömiuzennettel. Feltárom Isten dicsőségének, Ember nyomorúságának, boldogulásának minden okát, valamennyi lehetőségét; változatlan Isten változhatatlan szeretetét, bűn, gyűlölet, moecos tülekedés lázában füstölgo, hamis célok eléréséért kóválygo

De mindezekből semmi; sem bevezetés; se üdvözlés, se ének, se zene és semmi ezekhez hasonló; ezt nem hitte volna! Őt, a kedvelt Burgenschenknét mindenhol szívesen fogadták. „Itt van a mi kedves és tisztelt Burgenschenk nénink“, — így hangzott mindig és mindenki felugrott, hogy a legpuhább székét és a legkényelmesebb helyet biztosítsa számára. Mindenhol a főhelyet kellett elfoglalnia. És most? Egy ember sem törődött vele.

Minden csendben ment s félelmetes volt e csend, mert egyedijüleg sötét volt annyira, hogy eleinte nem is tudott megkülönböztetni semmit. Csak úgy érezte és azt gondolta, hogy egy mérhetetlen nagy üres teremben van. Lassan hozzázokott a sötétséghez és úgy tűnt fel neki, mintha a terem fele volna emberekkel, annál is inkább félelmetessé vált a csendesség. Mintha átok vagy bánaság uralkodott volna, de mégis mindez a körülmény nyugtalanító volt.

Lassan már meg tudta különböztetni

a személyeket. Az előbb már úgy látta, mintha valaki intett volna neki; most oda jött a különös alak és bizalmasan kezét nyújtott. Az öreg Wernuthné volt, aki egy öreg, piszkos, iszákos asszony. Egyik a mosónői közül. Amidőn mindig jobban az iszákosságba merült, hanyag és piszkos lett, elküldte őt Burgenschenkné, de nem csupán azért, mert nem lehetett már nagyon hasznát venni a munkában. Mit szölköt volna az emberek, ha egy ilyen nő jött volna házába, — ha mindjárt csak mint mosónő is.

Tehát ez egyedül vett tudomást róla! — Maga is itt van, Burgenschenkné? — mondta vigyorogva. — Ez szép! A túlsó oldalon van Kranzhörner Adolf, maga ismeri!

Tulajdonképpen ez nem volt beszélgetés, mert akkor nem lett volna oly halálos csend. A gondolatok oly tisztán cserélődtek, mintha beszéltek volna.

Most Kranzhörner Adolf, a rágalmazó is jött és mögötte vigyorgott Stengelgras Ferenc, aki mindig lopás

miatt vol bezárva és Kamengus Kuni-gunda, aki szintén mindent ráhagyott és még hozzá egy rossz nő volt.

Milyen társaság! Milyen csövesek! Burgenschenkné annyira felháborodott, hogy nem is tudott szöhoz jutni és nem is tudta megakadályozni, hogy mindenki kezét foghasson vele. Ő természetesen nem fogott kezét ily emberekkel. Akiiket csak csöseléknak ismertek az emberek. Az ily emberekre nem néztek, természetesen köszönésüket sem fogadták el és mindenki lenézte őket.

Es most mind körülötte állt, mintha barátok vagy harátnői lettek volna és kétségbeesetten vigyorogtak Burgenschenknéra. E helyen csak egy kétségbeesett vigyorgás uralkodott és mindig ismételték, hogy milyen szép dolgo Burgenschenknétől, hogy eljött hozzájuk.

— Ez lehetetlen! Tévedés történt! — így kiáltott fel kétségbeesetten és segítség nélkül, tanácsatlanul nézett maga körül.

népkorszakok, fajok, nemzetek iránt. Elhelyezkedem templomi orgonasífpokba; prédikációs könyvek, prédikáló-gépek feketéldő soraiba, fehérlelkű hívek bizonyágtételeibe, szeretetszomások és megsegítések meglepetéseibe, mindenbe, ami karácsonyi szent ihletet szül. Felkapaszodom elektromos hanghullámokra, rólam hallanak, nekem örülnek rádiókedvelők milliói... De — akármilyen kedves vagyok — elmegyek utamon. Esztendőre megjövök újra, amikorra ifjanc rajongók üdvözölnek, de ugyanakkor régi imádóimból sokakat nem látok.

„Legutóbbi találkozásunkkor tett fogadalmadat, miszerint jövődet más pályán futod, megtartottad-e? Mennyire hódoltál akkor nekem, most nem ismerek reád: előről kezdéd hódolattal, pedig egész évben tagadtál, gyafáztál, üldöztél. Epés szavakkal, cifra káromlásokkal, példátlan ételleddel moeskítotált, most mindent lekaparnád rólam, hogy imádat tárgyává magasztosítsál; jó képet vájg kívért hírnökeimnek, adakozt némes célokra. Micsoda szédítő kemputatás, mily vakmerő támadás önmagad ellen!”

Karácsonyi ajándékdul nemcsak

betlehemi gyermek Jézust kapunk. Nagy Királlyá, ítélőbiránkká szentelte őt Isten. Mikor lehajolsz Hozzá megsimogaini jászolbölcsőjében, nézz fel, mert trón-

Gondolatok az Ige világgosságában.

(Közl: id. G.)

Minden a miénk, ha semmit sem tulajdonítunk el abból, mimagunknak.

Nekünk adatik minden hatalom égen és földön, ha olyan tökéletesek tudunk lenni, hogy nem élünk vele vissza. — Jézus is megkapott minden hatalmat égen és földön, miután alázatos és engedelmes volt mindhalálig.

Mindenki prédikál: az ő életével.

Az engedetlenség szenvedést és fájdalmat okoz annak, aki ellen történik, de annak is, aki cselekszi.

A mi szabadulásunkat Jézusnak hozzávaló szeretete hozta létre — azon célból, hogy minket is hasonló szeretetre gerjessen —, hogy bűnöket megmentstünk.

Csak a szeretet néz jó szemmel.

Ekkor megkönyebbülésére látott valakit a sorok között sétálni. Soroktól nem lehetett ugyan beszélni, hanem ahol ment, ott szétszórt a tömeg. Nem is nézett ki másképpen, mint a többi, de mégis úgy tűnt, mintha felettük állna és valamilyen felügyelő volna. — Halló uram, halló! — kiáltott fel Burgenschenkné. — Hogy kerültem én ide?

— Biztos úgy, mint a többi, a kapun át, — volt a rövid és hideg válasz, miközben az irányba mutatott, ahol valóban egy bejárat volt.

A belépéskor nem is figyelt, de olyan homályosan emlékezett, hogy ott egy kapu lehetett. Sietlett arra felé, szaladt ide-oda, de nem találta e helyről kivezető utat.

— Minden út csak befelé vezet és nem kifelé, — mondta a felügyelő.

Kétségbeesetten járgatott.

— Nem tartozom ezekhez az emberkehez; részegesek, tolvajok, családok, házasgatórők és egyéb alakokhoz!

Felháborodva így kiáltott:

— En egy nagyra becsült és kedvelt asszony vagyok! Érdeklődhetek felőlem! Egy közkedvelt asszony vagyok!

— Oh mindez nem jelent semmit! — mondta a felügyelő. — Kedveltség, tekintély nálunk csak hiábavalóság, hamis pénz, amelyet csak ti vakságban levő földi-anyagi emberek értékelték! Gúnyosan nevettek: Kedveltség, tekintély! Minden gazember kedvelté teheti magát, amidőn meggyőződése nélkül beszél az emberek szájuk izére és tekintélyt szerezhet magának óvatosságával vagy pénzzel, vagy mindkettővel! — Megint gúnyosan nevettek.

Burgenschenkné mereven nézett rá. Hogy lehetett arról a dologról, amit ő a legfontosabbnak tartott, így lebecsülni? De nem csupán ő, rokoniak, ismerősei is mind így gondolkoztak és ezt tartották helyesnek.

Közben a felügyelő tovább ment és eltűnt szemel elől; ő maga még mindig ott állt azon a helyen, ahol a kaput kereste; a többiek — vagyis az

járól figyel. Ha alakoskodó vagy, lesujt vagy kitagad. Júdások csókja égeti gyermekarcát, de bármilyen büntetettel vánszorgogj Elé, kinyujtja feléd kegyelmi pálcáját s kisedadajkain bízató mosoly játszadoz, — nézd! Megbocsát, magához fogad! Örököz könnyeidet felszárítja, lelked valóncáit megoldja, hiszen jól látja győtrő kínjaidat, hallja bűnbánó vallomásodat, tudja, kivel áll szemben, ha szennyes is, ha roskadó is!

Tán éppen te vagy az, akire talál e kép. Egy esztendővel eelőtt még széles, bűnös lehetőségekkel telehittett utat tapostál Megetted karácsonyi jobb falatáidat, leöntötted egy kis itókóval. Következtek ünnepi szorakozásaid, amik leginkább változott vétkeből kerültek ki; megheveredtél, sőt másokat is meghepergettél a moecosk ferőben. Ünneplés volt ez? Nem. Csupán bűnözésed kiválóbb, szélesebb alkalma. Azóta valahol, valamiképen találkoztál Jézussal. Igen, Jézussal, Aki minden bűnbánót elfogad, megtisztít. Alig akad nálad boldogabb ünneplő. Rá se nézel tavalyi pályádra. Szívedben végtelen öröm

őreg Wermuthné, Kranzhörner Adolf, Stengelgras Ferenc és Kanegus Kungunda — visszamaradtak, elől voltak láthatók és jöttek újból érte.

Mindent, csak ezt nem! Mintha eszt vesztete volna, úgy szaladt a tömeg között. Ahol legsűrűbben voltak, ott elbújt a nagyobbak között, addig meg sem állt, míg nem elég messze volt „azoktól”, úgy, hogy ne lássák őt. Végignézte az arcoat, de mindegyik ismeretlen volt, így tűnt neki. Itt marad egyelőre. Mégegyszer végigpillantott szomszédain és felkiáltott: Lehetőséges ez? Előtte két helyvel balra tőle L. urat látta. Egy előkelő személy, aki cselekedeteiben kifogástalan volt és egy magasb fokú állást töltött be. Burgenschenkné mindig tiszteltelte tekintett reá, sőt példájának, mintájának vette. Hisz ő egy olyan ember volt, akinek sikerült úgy élni és életét úgy berendezni, hogy senki sem mondhatott reá a legesekélyebbet sem. Egy ideális ember Burgenschenkné szemében! Minden gyűjtőívén ott állt a neve,

gyul, mikor közeledsz betlehemi Urad jászolnyughelye felé. Most tudod igazán, mit jelent e szó: ünnep! Vagy emez: Szeretet! Együtt: „Szeretet ünnep!”

Most láthatod, honnan mentett meg Golgotán érted halt Urad, Krisztusod; most érted meg nagy isteni Ajándékunk nem időleges, hanem időtlen-időkre érvényes vásárló értékét, életpályád tökéletes célját, istállói nyomor felmagasztosult hivatását, égbehívó lényegét keskeny ösvényed ezer nehézségeinek. Letépsz egy-egy levelet fenyőfádról, elhelyezed naplód lapjai közé. Így minden nap találkozol vele. Napjaid közönyös tompaságából, kísértések szörnycsürről, égből és földi ragadja lelked, szent emlékek karácsonyi illata. Sűrűn olvasott bibliaid minden sorából mennyei erők dicső vizsgálatára lövel csüggött szivedbe. Banaftódos éjszakákon kigyulnak reménység gyertyái, melyek imbolygó világot Urad angyalainak megjelenő dicsőfénye nyomja el: „Ne félj, mert én veled vagyok!”

Rémes. Hány karácsony futott el melletted. Hagytam: hadd fusson! „Most sz. etném visszahozni és végigcsokolgatni vala-

mennyit: édesanyám szorgalmas kezeit, aki tisztára mosott, újrába öltöztetett, kezembe nyomott egy nagy darab kalácsot, arcomra egy ünnepi csókot, odaállított bámult karácsonyfánk alá bujtott játékszerek elé, kezemből szoltároskönyvvel, jobbról-balról kisebb-nagyobb testvéreimmel. Mikor végre megpihent, ő is gyermek lett: együtt énekeltek Jézus Krisztusnak születési emlékünnepére szánt dicséreteket. Elcsábított, cserbenhagyott, végre koldussá tépett világi életem. Most ismét gyermekké váltam, teljes szívemből zengem Jézusnak irányomban beigazolt megemléző nagy szerelmét. Nem szégyenlem őt, ő sem szégyelt engem, pedig alapos oka lehetett volna erre.

Boldog karácsony! Örömom fokozott, mert most közvetlen Jézustól nyerem, viszont másokkal szemben magam gyakorolhatom. „Szeretet ünnep!” Mily találó e név, csak most tudom, most élvezem. Ha még következék jönnek számomra, jobban megbecsülöm őket. S. I.

A hithez bátorság kell. A hit teszi próbára a mi bátorságunkat.

Dicséret, kárhozzatás

A Szentírás azt mondja, hogy ha magunkat megítéljük, akkor nem ítéltethetünk el. (I. Kor. 11, 31.) Ezt mindenki tudja, még az is, aki a Bibliát nem olvassa. Tehát mindenki megítéli magát, hogy az ítéletet elhárítsa. De kevés ember ítéli meg magát Isten szava szerint és megy a nyert önmegismerés folytán Isten elé kegyelemért ilyen szavakkal: Isten, légy irgalmas nekem, bűnösnek! (Lukács 18, 13.) Hanem az emberek többsége e világ hazug szelleme szerint ítéli meg magát és azt mondja: Miből térjek meg?

Aki az Ige tükrében meglátta, hogy maga rútságát és igazi bűntudattal, a bűntől való szabadulás őszinte vágyával, bízalommal tekint a Golgotára: az — immár megszabadult az ítélet alól, mert önmagát megítélte abban, hogy a szepőlőten Báránynak kellett a kínra és halálra mennie azért, hogy őt megváltsa a kárhozzatól.

De ebben az önitéletben mindig kell megmaradnunk, melyivel Jézus oltalma alá futottunk, — mert csak ebben lettünk, vagyunk és maradunk mentesek az ítélettől. Csak Jézus oltalma alatt

mint egy nagyobb összeg adományozója. Három évvel ezelőtt, amikor meghalt, nagyszerű temetést rendeztek számára. Számátlan sok koszorú; egyik szebb volt, mint a másik. A búcsúbeszédnek nem értek véget, melyek elismerést és dicsőítet fejeztek ki, az elhunyt tiszteletére.

És most itt állt, nem tisztelte senki, nem is törődtek vele. Nem messze tőle álltak: az öreg Wermuthné, Kranzhörner Adolf, Stanegler Ferenc és Kanengus Kunigunda. — Páratlan csúcscsék! Még lehetetlenebbnek tartotta az előkelő úr öltötését, mint azt, hogy ő maga ott volt.

Burgschenkné eltökélte magában, hogy majd barátságosan köszön és majd megmondja neki, hogy vizsgálatja magát azzal, hogy ő is itt van és ketten tartásnak össze. De mikor a kezét nyújtotta és száját egy barátságos szóhoz nyitni akarta, az úr büszkén átnézett rajta, mintha már nem ismerné, éppen úgy, mint ahogy azt ő Wermuthnéval és a többiekkel szem-

ben tette. Mily kellemetlen ez a visszautasítás! Burgschenkné a szegénységtől bensőleg összetört. Nem mert már feltekinteni. Bizonyára figyelték a szomszédai az előbbi esetet.

Most gondolatokban magába szállott és emlékezetebe jutottak rokonai és ismerősei, akik már meghaltak. Mint a parancsóra, úgy vonultak fel, sorban, időszakok szerint lelki szemei előtt. De nemcsak ezek, mindegyiket látta egy ideig szemei előtt. Úgy látta, mintha már ott nem volna hely számukra és valóban már nem volt hely azon a helyen. Sajátságos, hogy fogalmához képest fordított volt a helyzet, mint ahogy azt ő az életben gondolta. Akikről ő annyit tartott, akik valaminél elérték az életben, azok itt nem jelentek semmit. Azok pedig, akik az életben nem nagy vezetőserepet játszottak, azok most fényből és pompából, dicsőségben tekintenek rá. De ezekhez feltűnően kevesen tartoztak. Mindenki eltűnt az előbbiei közül, csak egy asszonyt látott, kire Burgen-

schenkné egykor szintén feltekintett. „Úgy látom, maga is itt van, Burgschenkné” — mondta n. hezen felsőhajta. Ugyebár erre nem számítottunk egykor. „Igen, — válaszolt Burgschenkné — én nem tudom és nem akarom elhinni, hogy mi ketten ilyen társasághoz tartozunk! Ez tévedés! Ez tévedés!”

— De igen, — nyugtatta őt Nonnwerthné — ez volt a neve — és kezet nyujtott neki. — Eppen így gondolkoztam én is! De sajnos, van elég idő a megfontolásra. — Megint nehezen felsőhajtam. — És így lassanként felismertem, hogy azok a megkülönböztetések, amelyeket mi porférgek teszünk Isten előtt, nem állnak fenn. Hazugság vagy irigység ugyanaz és hányszor hazudunk naponta!

Burgschenkné ki akart történi: — Tudom, mit akar mondani, kedves Burgschenkné! Az életben természetesen nem nevezünk ily nyomatékosan „hazugságnak”, de itt minden hamis, külső látszat eltűnik. Gyűlölet

vagyunk biztonságban, itt pedig nem lehet más indulatban lenni, mint amelyben hozzá futottunk a Golgotára: azaz büntudattal, hübnánattal, szeliden és alázasosan.

Ebben a lekötözött és alázas állapotban nem fuvalkodhatunk fel, nem dicsekedhetünk a mi érdemeinkkel, sem nem fogadhatunk el dicséretet: — mert hiszen csak azért nyertünk kegyelmet, mert igazán beszéltünk magunkról és beismertük haszontalan és gonosz voltunkat. — Aki tehát ezek után dicsekedésre vagy öndicséretre bíztat minket, arról tudnunk kell, hogy az nem lehet más, mint lelkünk ellensége, a Sátán. De a kicsoda sötétségnek is kell akkor bennünk lenni, ha mi Jézusnak dicsőséges és szenvedéssel teljes szeretete mellett dicsekedni és dicséretet elfogadni merünk? — Nemde, csupán a hazugság fejedelme szedhet erre rá minket?

Aki igazán néz a keskeny útra, vigyázza, hogy arról félre ne lépjen: annak elmegy a kedve attól, hogy dicsekedjék vagy dicséretet elfogadjon; mert szüntelenül tapasztalja, hogy csak kegyelemből tud azon megállni és ha bármit

is a saját erejéből tenni próbál, abban megszégyenül. — Jézus megmondotta előre: „Nálam nélkül semmit sem cselekedhettek“ (János 15, 5.) Tehát — Jézussal minden; Jézus nélkül semmi, csak bukás. — „Hol van tehát a

Aki tetszik önmagának, az nem tetszik Istennek és aki másnak akar tetszeni, az sem tetszik Istennek. Istennek csak egyedül az tetszik, ha néki akarunk tetszeni!

Nem csodálatos-e az, hogy a názáreti Jézus, aki képes volt meghalni a bűnösökért, viszont hidegen hagyta őt az, hogyha hallgatói otthagyták őt? Ez nem csodálatos, mert ő megmondotta, hogy az ő életét nem mindenkiért, hanem barátaiért áldozza oda. Az ő haláláért csak azoknak hozott váltást, akik az ő barátai lettek. A laugszakat is megtagadta.

Alázatosnak lenni: kegyelem, Isten gyarmekei jele. De aki Jézus nyomdokaiban jár, megtanulja.

Szeretet nélkül az ember olyan, mint az éretlen gyümölcs: kemény, fanyar, savanyú.

vagy gyilkosság — egyenlő bűnök!
— Oh Istenem, — kiáltott Burgen-schenkné — ha ilyen pontosan akar-nók venni!

— De Isten ily pontosan veszi ezt is: „oh Istenem“, amit az előbb meg-gondolatlanul kimondott, mert éppen úgy, mint káromkodónak a káromlása, a második parancs áthágása.

Mástól pénzt vagy értéket elvenni, vagy üres beszéddel és rágalommal felebarátunk becsületét, lelki nyugalmát, tekintélyét elvenni, egy ugyanaz, sőt beestelenebb lopás, mint az első.

— Kedves Burgen-schenkné! El-hízi nekem azt, hogy ma már nem mon-dom, hogy nem tartozom ide. Azóta már lelkileg mélyen tudtam betekinteni bensőmbé, hogy felismerjem magamat. Felismertem, hogy az a biztonság és lelki nyugalomunk csak büszkeség, a Sátólantól jövő felemelkedés, amely Isten előtt utálatos. Oh, bár csak odaát tudtam volna ezt jobban meggondolni. Bárcsak volna még egy életem, hogy mindent jóvá tehetnék. Bár élhetnék

még egy évet; csak egyetlenegy év!
— Oh igen, — mondta Burgen-schenkné — bár volna még egy hátra-levő év, csak egy év!

Ezt oly bensőséggel és oly jaigatva kiál-totta, hogy férje felébredt e kiáltásra.

— Mi van veled? — kérdezte ijedten. Ekkor ő is felébredt és megtudta, hogy mindezeket csak álmodta. Hálát adott Istennek, hogy ez csak álom volt. De még hosszú idő kellett ahhoz, hogy Burgen-schenkné valóban rjésméljen arra, hogy még él és még nincs elle-metve.

— Habár csak álom volt, — fejezte be Burgen-schenkné — mégis megtud-tam belőle, hogy itt az élet értéke nem öndicsékvés, felületes meggyőződések és más kicsinyiségeken múlik, hanem a nagy örökkévalóságon, amelyre töre-kezdünk kell. Megtanultam imádkozni és bibliát olvasni, de hígyje el, hogy egy kérdés sem jön oly sokszor és oly mélyen szívemből és ajkamra, mint ez: „Uram, légy irgalmas nekem, bűnös-nek!“
Németből: Korvin Lujza.

dicsekedés? Kirekesztett.“ (Ró-ma 3, 27.) „Hogy ne dicsekedjék előtte egy test sem.“ (1. Kor 1, 29.) — „Nem a cselekedetekből, hogy senki sem kérkedhessen.“ (Eféz. 2, 9.)

Miert van tehát Isten annyira ellene a dicsekedésnek és a dicsé-résnek? Azért, mert ő jó és igazságos. Ő azt akarja, hogy aki jót cselekszik, azért igazi jutalmat kapjon és mert senki más nem tud olyan igazán és gazda-gon jutalmazni, mint ő, ezért minden igaz jócselekedet jutalmazását önmagának tartja fenn. Ő megpróbálja, megrostálja, de meg is védi az igaz cselekedetet, hogy elérje és meg is érdemelje az ő jutalmát. — Körülbástyázza erős igékkel, hogy semmi hamis ne keveredhessen hozzája. Eze-ket az igéket pedig egyenesen az ő Fiának szájába adta, hogy mindenki előt annál erősebbek legyenek.

Azt mondja Jézus Urunk, hogy az a jócselekedet, melyért sem nem keressük, sem nem várjuk a dicséretet, mert azal minden jócselekedet hatástalanává válik. Akinék a jobbkeze jót tesz, ne tudja meg azt az ő balkeze. (Máté 6, 1—4.) A jutalomról is Jézus beszél (Máté 25, 31—46.), ami-dőn a jót cselekedőknek adja az országot, mely nekik készfittelt; — és a kárhozatra mennek azok, akik nem tettek jót vagy pedig a balkezükkel elrontották azt, amit a jobbal tettek.

Aki dicsekszik, dicséretet váró, az nagyon tetszik önmagának; de ezzel mutatja, hogy tudatlan és tévelyeg; Jézus Urunknak még a legelső tanítását sem tudja, mellyel azt mondja: „Tanuljátok meg, hogy én szelid és alázasos szívű vagyok és nyugalmat talá-ltok a lelketeknek.“ (Máté 11, 29.) Aki alázas, az nem dicsek-szik. A dicséretvárónak lelke nyugtalan, mert lelke ellenségé-nek engedett.

Aki dicsekszik, az olyan ma-gaslatra állt, ahonnan levefittetik. „Aki magát magasztatja, az meg-alázatik.“ (Luk. 18, 14.)

Amilyen ártalmas, ha magunkat dicsérjük, ugyanolyan ártal-mas, ha mást dicsérünk. Mert ez-

zel másnak lelkét rontjuk, a fel-fuvalkodásra megkísértjük. — A dicséret tehát úgy hat, mint a kárhözvétel, sőt még veszedelmesebb is lehet ennél.

A dicséret Isten dolga, ő önmagának tartja fenn azt és ezért tiltja mindenkinek. Mindenki másnak dicsérete hazug is, de főleg ártalmas és nem emel, hanem az emelés helyett buktat, kárhoztat. A mi jutalmaztatásunk helye nem e föld, hanem a mennynek amaz országa, melyet Isten készített el az Őt szeretőknek.

„Szenvedés itt a részünk,
Míg hazánkba nem érünk.”

mondja egy szép énekünk. Péter apostol így tanít: „Mikor jót cselekedtek, mindazáltal nyomortúságot szenvedtek, az kedves az Istennél. Mert erre hívatottok is.” (I. Péter 2, 20—21.)

Senki sem méltó e földön a dicséretre. „Ha mindent megtettünk is, mondjuk azt, hogy haszontalan szolgák vagyunk, mert csak azt tettük, amivel tartoztunk.”

Minden jócselekedetnek megvan az eredménye, gyümölcse, mely meglátható, úgyhogy fölösleges azt künn dicsérni, önmagában is dicsőíti Istent; az eszközt pedig Isten dicsérje meg és mi ne fosszuk meg ettől a mi balga dicséretünkkel.

Távol legyen tőlünk a dicséret itt e földön! A jutalmat és dicséretet gyűjtsük és halasszuk a mennyekbe való érkezésünkre. Akiket itt dicsérnek, azok ott jajgatni fognak. „Jaj néktek, mikor minden ember jót mond felőletek, mert hasonlatosképeu cselekedtek a hamis próféták is.” (Luk. 6, 25—26.)

Az emberek tudják, hogy szeretettel tartoznak egymásnak, de adósok maradnak vele. Cselekedetükkel, odaadással, áldozattal kellene leróni azt; de helyett hízelgéssel és dicsérettel akarják a szeretetet leróni, pedig csak kárt okoznak vele, mert ezzel még azt is elveszik tőle, ami volt neki az Úrnál az ő javára írva.

Ebből az a tanulság, hogy aki meg akarja őrizni magát a dicsérettől, mellyel az ördög őt a juta-

lomtól megfosztja: az vigyázzon arra, hogy olyan titokban maradjon az ő cselekedete, hogy még az ő bal keze se tudja meg, hogy mi jót tett a jobbal.

Ime, a legokosabb ember az alázatos, mert nem keresi és nem várja a dicséretet, nem is vetnek rá ügyet: ímé, az ő jutalma megmarad — és csakis neki marad meg!

Ha ezeket megszívleljük, jó dolga lesz lelkünknek. Ámen. —
Úgy legyen! (id. Gábos.)

Az Otthon címe csomagok számára: *Dedk József, Tápíósüly, Pest vm.*

KARÁCSONY.

Neked csak akkor lesz
Igaz karácsonyod,
Mikor az Úr Jézus
Szívédbe fogadod.

Ha átadod magad
S mindened teljesen,
Jézus benned lakik
És Ő ott megpihen.

Amikor majd szíved
Örömmel betölti,
Szentlekek olaját
A fejedre tölti.

Amikor Golgothán
Büneid lerakod,
Meggyötört szívedet
Önéki átadod.

Szíved istállója
Palotává fényül,
Ha ő elfogadja
Áldott lakhely-sül.

Benned megtestesül
Krisztus, ki betöltötti,
Ha lelkedet büntől
S gonosztól megőrződ.

Annak, ki vele jár
És hűen követi
Szentleke tüzével
A szívét betölti.

Járj a keskeny úton,
Élj parancsa nyomán,
Úgy lesz karácsonyod
S váltásod Golgothán.
(Kispest.)

A Kereszt alapja.

Gal. 6, 14.

A Kereszt alapvonása, hogy az embert félreállítsa, feleslegessé tegye a maga munkálkodásában. Nem azért jött a Kereszt, hogy az emberi természetet felségítse, vagy, hogy megtegye azt, amit az ember nem tud megtenni. Bár sokan ebben az értelemben használják a Keresztet. Az új ruhadarabot, illetőleg foltot a régi ruhára akarják felvarrni, nem tudják, hogy itt az öltés nem tart. Ezért járnak mindig rongyosan, sokszor egyik szabótól a másikhoz. A régi ruhát — az ő-embert — le kell vetnünk és a Kereszt ítélete alá kell vetnünk. A Kereszt minden emberi cselekedet fölé az átkot jegyezte fel; a Kereszt minden felett pálcát tört, ami az embertől származik. Aki a Lélek vezetésére a Kereszt alá jön, az itt aláírja sajátkezűleg az ő halálos ítéletét a saját természeté felett. Így értjük meg, hogy aki a saját életét akarja megtartani, az az átkot választja. Ezt a leckét kell megtanulnunk.

Mindaddig, amíg ezt meg nem tanultuk, addig mindig újból visszatérünk önmagunkhoz s keressük bennünk a jót, amit Istennek még el kellene ismernie s ami fölé nem kellene a Kereszt jelét helyezni. Az ilyen ember csak boldogtalan lehet, mert önmagában nincsen elismerése méltó jó. A Kereszt az embert a csödbe viszi, illetőleg a Kereszt alatt látja meg az ember a maga tehetetlenségét. A tanítványokat nem tudta ide elvezetni Jézusnak minden ide irányuló törekvése: csak a Kereszt. Amit a szavak meggyőző ereje nem tudott elvégezni, azt a Kereszt elvégezte. Felfegyverezte a tanítványokat, a csödbe, a tönk szélére juttatta őket. Összetörte glóriás aureolájukat (szent fényt), melyet három éves követésében szereztek — az ő saját véleményük szerint és megmutatta nekik, hogy saját természetük mire képes: elhagyni őt, megtagadni őt (Péter), elcsüggedni (emmausiak). stb. — Így készítette el őket a Kereszt a Szent Lélek befogadására, amely nekik egy új természetet kölcsön-

Andruskó.

zött és új életet hozott. (II. Péter 1, 4.) A Kereszt és a Lelket nem lehet elkülöníteni egymástól. — Nem ünnepelehetünk husvétot és pünkösödöt nagypéntek nélkül. Csak a Kereszt által juthatunk az örök étellel kapcsolatba.

Abrahám és Sára saját testén szemlélhette az elhalást, mindaddig, míg természetes módon nem remélhettek semmit. (Zsidók 11, 11.) A „természetes“ mód mindig félre lett állítva Ábrahám életében egészen Izsák feláldoztatásáig. Isten Lelke „örök Lélek“ s mindig ugyanolyan vonalak szerint dolgozik. (Zsidók 9, 14.) Jézust keresztre vezette ez a Lélek. Téged is oda kíván vezetni. Meddig jutottál ezen az úton? A „via dolorosa“-n? A szenvedések halálba vivő útján? Ezen kereszttől az örök dicsőséghez jutsz. (II. Kor. 3, 15.)

Németből szabadon áttülte

Forster.

A bibliáról.

Zsol. 119, 50.

Ez áldott szent Könyvről szeretnék az Úr Lelke által írni. Dicsőség az Úr Jézus Krisztusnak, hogy az Isten Igéjének balzsamát, áldott szavát már 30 éve élvezhetem, de azért is, hogy 11 éve annak terjesztője is vagyok. Már sok ezer házba vihettam az Úr evangéliumának örömeizését, hogy van Krisztus által egy csodálatosan boldog élet a nyomorult, reménytelen élet helyett. E tény már itt a földön kimondhatatlan örömmel tölt meg s tudom, még fokozódik az örökéletben, ha mindvégig kitartó leszek. Arról az örömről kellő fogalmunk sincs, habár az Isten Igéje János Jelenéseiben említ valamit róla. Évente 1400—1500 példányt sikerült elterjesztenem. Áldott az

Úr neve, mert gondoskodott arról, hogy ezideig kb. ezer nyelvre lefordítsák az Ő szavát, a Bibliát. Beteljesedik az Úr Jézusnak Máté 24, 14-ben mondott szava.

A Biblia Társulat, melynek kiüldött munkása vagyok, csodálatos eszköz Isten kézeiben fenti

jövendölésnek beteljesítésére. Hálaság lehetünk, hogy közülünk is, akik a teljes Igazság tapasztalataival gazdagodva működhetünk, vannak e szép munkában. Magamnéha egy kissé kimerülök hosszú utaktól, viszontagságos időben, de az Úr ad új erőt, dicsőség szent Nevének.

Sok helyen kell megjelennem betegelnél, megsebzett, elcsüggedt, életunt lelkeknél.

Már egy éve elmúlt, amikor egy helyen a Bibliát ajánlottam és az Úr Jézus megmentő szeretetéről szóltam. Az illető erre sírva bevallotta, hogy nemrégiben húzták ki őt a kútból: öngyilkos akart lenni és most ismét ilyesmin tőri fejét, amennyiben nem áll módjában a helyzetet egyébként segíteni. Komoly szavakkal beszéltem vele, hogy mily rettenetes volna számára, ha így meghalna.

Végtelenül örült, midőn látta, hogy engem egyenesen az Úr küldött hozzá, hogy csúf szándékától eltérítsem és vele az Úr Jézus kegyelmét megismertessem. Megszabadult a Sátán kísértés hatalmából. Körülbelül egy év múlva már testvérőrnöknek szólíthattam. Az Úré a dicsőség az Ő drága Evangéliumáért, amely oly csodálatosan megváltoztatja az embert.

A közeli hetekben egy házban jártam, ahol az asszonyt véresre vert fejjel, arcán ütések kék nyomaival találtam. Férje verte el ittas állapotában.

Beszéltem nekik a bibliáról s annak megújító ígéreteiről, ami az asszony szemeiből könnyeket sájtolt ki és belátta, hogy nehéz helyzetükön egyedül a drága Megváltó tudna segíteni. Férjét is kérdőre vontam, hogy ilyen állapotban mint áll meg a nagy ítélő Bíró előtt? Milyen boldogok lehetnének, ha Jézus beköltözne házukba és szívükbe és vele az öröm és szeretet.

Arcuk egészen megváltozott, mert reményt nyertek, hogy Jézus által szebbé lehet életük. Hálaérzettel voltak irántam és megvettek egy bibliát. Dicsőség az Úrnak! Láthatjátok szent Igéjének hatását. Viszont a bibliaterjesztés fontosságát is.

Nagyon sok alkalom van bibliaterjesztés közben e drága Könyvről bizonyoságot tenni. Szeretném ezúttal a testvérek figyelmét felhívni arra, hogy a bibliák háromszorta olcsóbban kerülnek kiadásra, mint amennyibe előállítás költsége kerül. A fennmaradó nagy különbözetet jószívű adakozó egyének és vallási közösségek adományaiból pótolja a Biblia Társulat. Különben nem is állhatna fenn.

Mily szép volna, ha ez évben a mi gyülekezeteink is kivették volna részüket e kedves szerepből. Ha mások teszik, nekünk elől kellene járni ebben. Ha talán nem is tudunk sokat tenni, pár fillérral mindenki hozzájárulhat e szent cél támogatásához, hogy a Biblia Társulat folytathassa áldásos munkáját. Isten megáldja a készségeket és akkor örömteljesebben énekelhetjük:

„A bibliának hadd ragyogjon fénye!“

Korvin Henrik
bibliaterjesztő.
Kiskőrös.

Olvasd el lapunk utolsó oldalán a biblia napok tartására szóló felhívást és vedd szívedre ezt az üveget, mert amint a fenti bizonyítványokból olvasható, nagyon fontos misszió a bibliának minél szélesebb körben való terjesztése.

462 454

Kereszt.

Filippi 3, 10.

A keresztet a mi Főnk a legelső helyet foglalta el és nekünk, az ő tagjaink is a legelső helyet adta. „Az Isten dicsőségének visszatükröződése” (Zsid. 1. 3.) a „legmegvetettebbé” lett. (Ésaías 55, 3.) Azóta nekünk csak *egy* jogunk van, tudniillik a legelső helyet elfoglalni s a legmegvetettebbnek lenni. Ha csak valamivel is többre tartunk igényt, akkor még nem érteltük meg a keresztet.

Mi magasabb életet keresünk! Ezt meg kell érteni akkor, ha a kereszt közöcsébe lépünk. Isten a keresztre feszítettnek a legmagasabb, legdicsőbb helyet adta. (Jel. 5, 6.) Milyen helyet adunk mi a mi Urunknak? Ha keresztrefeszítették, fogunk élni, akkor dicsőséget szerzünk néki. (Gal. 2, 19—20.)

Mi teljesebb győzelmet kívánunk! Ezt is meg kell érteni Krisztus keresztjének közöcséjében. A Bárány az odaszegzett kezekkel és lábakkal vívta ki a legnagyobb győzelmet. Csak addig maradtunk meg a mindenhatónak árnyékában (Zsolt. 91, 1), ameddig a kereszt árnyékában maradtunk. A kereszt a mi otthonunk, a mi hazánk. Itt van a mi fedezkünk. A saját keresztünket csak akkor értjük meg, ha megértjük Urunk keresztjét. Lépünk oly közel hozzá, hogy ne csak lássuk, hanem meg is érinthessük. sőt lépünk annyira közel, hogy magunkba felvehessük, olyanira, hogy egy *belső* keresztje legyen. Akkor tovább el bennünk a kereszt, amelynek fötulaajdonásai közé tartozik, hogy sohasem veszünk és keresztünket szívesen hordozzuk.

Ellenségünk főtükrözése abban nyilvánul meg, hogy igyekszik elvenni a mi keresztünket, hogy *kereszt nélkül* élhessünk. Urunk negyvennapos megkísértése élő példa ennek bebizonyítására. (Lukács 4, 1—13.) Ezt akarta Jézusot elvenni; az Ő keresztjét. Ezért mondja: „Ha Isten Fia vagy... Elmékezte az Ő nagyságára és az Ő jogaira. Ő azonban lemondott a jogairól és az Ő nagyságáról és megmaradt az „ember Fiának” és „Bárányának” szerepében. Jézus ebben a szerepben Mi lett volna, hogyha odaadta volna Jézus az Ő keresztjét?... Az ellenség nem törődött volna azzal, hogy ha Urunk egyik hatalmi megnyilvánulás

után a másikat vitte volna végig, csak a keresztjéről mondott volna le, mert tudta, hogy odaszegzett lábai fogják összetiporni a gonosz fejét (Máté 12, 29.) és odaszegzett kezei mindent ki fognak venni az ő hatalma alól. Most értjük meg, hogy ellenségünk miért akarja elvenni a mi keresztünket. Kik vagyunk mi kereszt nélkül? (II. Kor. 4, 16—17.) Kereszt nélkül nincs mód, mely dicsőséghez tudna juttatni. A kereszt dicsőséget szerez nekünk. Mik vagyunk mi kereszt nélkül?! Ugyanaz, ami Jézus lenne kereszt nélkül! Ne add oda keresztet, tartsd meg szigorúan. A keresztet ismeri meg Jézus az Ő követőit. *Mag se rövidítse* keresztet, mert ezzel a te dicsőséged is megrövidül. Ne is válasszál magadnak keresztet, hanem fogadd el éppen azt, amit a te Urad készített néked. Ne hordozd keresztet magad előtt, mint egy hős, viszont ne is vonszold, ne is húzzad magad után, mint egy elcsüggedt, hanem hordozd türelemmel a válladon, mégpedig úgy, hogy Isten lássa belőle a nagyobb részi s embertársaid a kisebbet. A kereszt szent — a mi keresztünk is —, ezért kell a keresztel szentül bánnunk, nem szabad a mi gyöngyeinket a disznók elé vetni. Ezt tesszük mindig, ha azoknak, akik nem Isten papjai (I. Péter 2, 9.), megmutatjuk a keresztünket.

Mindél nagyobb dicsőséget kívánsz, annál nagyobb keresztet kívánsz. János és Jakab megkívták, hogy az Ő jobbán és balján ülhessenek s Jézus azt feleli nekik: „Ki tudjátok őríteni a poharat, melyet én kifírték s meg tudtok keresztelkedni ama keresztiséggel, mellyel én megkereszteltem?”

A táborhegyi szeretetmegnyilvánulásra a golgothai Istentől való elhagyatottság következik. Szenvédések árán jutott tökéletességre. (Zsidók 5, 8.) Gondoljuk, hogy mi más úton érhetjük ezt el?... Sokan azért nem tudnak előrehaladni a lelki életben, mert nem hajlandók vállalni a keresztet és azt hordozni. A széles úton ki lehet kerülni a keresztet; a keskeny úton ezt nem lehet, magunkra kell venni, mert különben elzárja útunkat s nem tudunk előrehaladni. (Németből.)

Missziói hírek

Tamási: Kedves nappal ajándékozta meg az Úr a tolnatamási és környéki testvéreket november 8-án. Hálóadó napot tartottunk, melyet 7-én este kezdtünk meg. Jó volt tapasztalni az Úr jelenlétét, ki arra tanít Ján. ev. 13, 35-ben: „Arról ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok.” Es... felváltva szolgáltak az igével a környéki és vendégprédikátorok...

8-án délelőtt Úrvesorát veltünk magunkhoz, megemlékezvén Megváltónk értünk hozott áldozatáról, délután pedig újból együtt időztünk, ismét részeseülve áldott lelki eledelben. Este több biznysággyűlés is volt, mely után egy kis gyermek lett az Úrnak felajánlva.

Mivel pedig az elválás is elérkezett, igaz hállával mondtunk köszönetet Annak, akitől minden jó adomány származik.

Adjon az Úr sok ily kedves találkozó napjaink. *Sárkány Győző.*

Szőkepuszta, 1936 november 4. E napon temették id. Csizmadia István lelvérünket, miután Mózes szoltára jóvendősége alapján élt 70 évet, de a 80-at azért nem érte meg. Hiszen éppen elég volt 70 is e nyomorral teli életből 17 évvel ezelőtt súlyos belső zúzóadásokat szenvedett, ami csaknem teljesen munkaképtelenné tette.

1931-ben újabb „belső zúzóadások” estek rajta, de ez alkalommal szíve tört össze Jézus szerelmének megrázó felismeréséről. Ettől kezdve ismét munkaképes lett, de csak Jézusért munkálkodott s boldog esztendőn keresztült.

Példás, csendesen tűrő élete kiemelkedett a hasonló kereszt súlya alatt zúgódozó, panaszkodó kereszténynek sorából. Testileg beteg maradt, de ezt bizalommal viselte, mint aki tisztában van a próba idejének rövidségével, másrészt azzal a felbecsülhetetlen dicsőségű étellel, mely odaát, Ura kebelén várt reá.

Sokat mondta hűséges élettársának ezt: „Csak téged sajnállok, hogy mellettem sokat szenvedsz és fáradsz.” — Vágya teljesült és íttihagya a szenvedések hazáját...

Az alkalmi igéket alulírott Ésaías 57, 10, 17. versek alapján hirdette.

Isten kegyelme vigaszt nyujtsa a fájószívű özvegynek és gyermekeknek.

Szőkepuszta: Július 31-én reggel az Úr ismét egy éretl gabonafejet takarított be az Ó tárházába Sós Lajosné testvérnőnk személyében. Egész életén keresztül sok betegség ismerője volt, míg nem egyszer ütött a szabadulás pillanata és megmenekülhetett fájdalomtól.

Az ő elköltözéséből igazán okulhatnak. Jézus ezt mondta övének, a tanítványoknak: „... ti azért legyetek készen, mert amely órában nem gondoltátok, abban jő el az embernek Fia. Testvérnőnk sem hitte volna, hogy reggelre hazamegy. Egész napon vigán dolgozott, nem panaszkodva semmi különös fájdalomról. Este megphent és sokáig olvasgatta a Bibliát, azután pedig imádkozott. Férje és kilenc gyermeke nem is sejtette, hogy a szeretőszívű anya készülődik hazafelé... És az ő szerelmes Völegénye megjött érette és reggel hazavitte a szebb világba.

Egész életének egyetlen legnagyobb kérése, hogy gyermekei mind hívők legyenek, csak részben teljesült. Eddig négyen fogadták el Jézus menő kegyelmét. De az édesanya imája nem hullhat porba, beteljesedhet kérése, ha imája nem hangzik is közöttük. A koporsónál ott állott az egész széleskörű család, könnyezve, zokogva. Egy leánya pedig messze Kanadában várja az égi találkozás pillanatát, mivel nem lehetett jelen édesanyja halásos ágyánál. Mindig vágyott az anyra arra, hogy gyermekeivel együtt az Úr lábainál hallgassák az Igét. Ez most beteljesedett — az ő koporsójánál.

Az alkalmi igéket Deák József testvér hirdette Jób könyvének 19. rész 25—26. versei alapján, nehányszáz lélek figyelmese jelenlétében.

Testvérnőnk 52 évet élt. Már 12 éves korában elfogadta Jézust, tehát négy évtizeden keresztül igyekezett az Ó Mesterét szolgálni.

Isten vizsgálja meg a gyászoló férjet és családát. *Szűcs Benő.*

Pestszentkeresztben. Nagy napja volt az itteni gyülekezetnek, ahol alig fordult elő még temetés a néhány esztendőös gyülekezeti élet történetében. Másrészt egy igen kedves, komoly hívő nőt vezett el a jobbél jávára, aki még utolsó napjaiban is „missziói”, téríté. Amikor meglátogattam kórházi ágyánál, azonnal ezzel fordult hozzám: „Testvér, olvass valamit a bibliából, mert lélekben nagyon fáradt vagyok a szörnyű testi kín miatt.” Hamarosan

ezekre az Igékre találtam (II. Tim. 4, 7—8): „Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam. Végezetre eltelettem nékem az igazság koronája, melyet megad nékem az Úr ama napon, amaz igaz Bíró, de nemcsak nékem, hanem mindazoknak is, akik várják az Ó dicsőséges megjelenését.” Szemei felvillantak és dicsőítette az Urat. Megérezte: haza megy — az

Úrhoz. Hiába is biztatták hozzátartozói, ő amazt vette biztatásnak.

Utolsó kérése volt: Az egész gyülekezet és az énekkar legyen jelen a temetésben. Ez hétköznap alig teljesülhetett volna. De Isten tudta: vasárnapra tette a temetés időpontját (október 4.) és még hozzá kitűnő őszi nappal ajándékozta meg a megjelenteket.

Hatalmas tömeg verődött össze. Nincs csak a mi testvéreink, hanem az elhunyt egy korábban ápoló hívő közösség tagjai is nagy számban kivonultak a régi jó ismerős testvér, vagy szomszéd utolsó útjára.

A prédikáció alap gondolata ez volt: „A nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam...” Szem alig maradt szárazon, midőn a Lélek szavát hallottuk, aki kiváltképpen a megtérni nem akaró családtagokhoz szolt, akikét az elhunyt több mint egy évtizeden át imádkozott. De adná az Isten, hogy amit nem termelhetett ki élete, fakassza életre halála sok jelenlévő szegény lélek megmentése és üdvössége által. *Siroki I.*

(Azóta az özvegy férj komolyan törekszik és a legközelebbi alkalommal szeretne alámerítkezni.)

Bizonyásgtételek

Ó megtisztított.

Szörnyűség volt elszenvedni kínzó bőrbajomat. Munkaadóm kórházba utalt, de helyhiány miatt hazaküldtek vidéki szüleimhez. Ott ajánlottak mindenféle enyhítő szert és gyógyító kendősöket, de szüleim az Úr szabadítását várták és kérték.

Még a szívből törő, buzdgó ima alatt megtörtént a gyógyulás. Mi dicsőítettük Jézus csodálatos hatalmát: Imé: Ó nem változott meg sem erejében, sem irántunk való szerelmében.

*Szabados Magdolna,
Tápiószentmárton.

Csodálatos gyógyulás Jézus seibeiben.

En is örömmel teszek bizonyásgot, mint egy méltatlan bűnös, kinek érdemem nincsen; s aki életem alkonyán találtam meg az Urat. Négy alkalommal ért szelítés, de anélkül, hogy valami emberi beavatkozás történt volna, meggyógyított az én drága Jézusom, dicsőség az Ó drága Nevének.

őzv. Szűcs Lajosné, Békés.

Lajosmíze. Esős, borongós délutánon, a gyertyaégetés, temetőlátogatás nagy napján kis csoport állt meg egy egyszerű koporsó mellett, amelyre nem hullott sem hitvesi, sem gyermeki könny, csak szerető hittelvételre szármalmas pillantása, akárcsak a csendes eső sűrű permete. Egy fáradt vándor érkezett fel a dicsőség és nyugalom Hegyére... Megronsolt, viharvert hajó futott be az örök kikötő üdvözletkötől körülövezett öblébe. Megfáradt, megtépett báránka hajlott égi Pásztorra ölére. Jöelőre készült erre és örült ennek.

Az alkalmi igéket úgy a háznál (ápoló hívő testvérek házában), mint a temetőben „alulított testvér” szolgálta, előbb Esaiás 57. r. utolsó versét, később János 11. 23—24. nyomán. Néhányan odajöttek a népes temetőből és nézték a feliratot: „Nagy Sándorné, élt 49 évet.” Meghallgatták az énekeket és az igehirdetést is. Az Úr áldja meg szíveikben mindezeket. *S. I.*

Karácsony éjjelén.

Éjji szellő lebben Bellehem mezején,
Pásztorlützek között Júda mezőségén.
Esti csendességben egyik pásztorságnál
Hűséges emberek vigyáznak a nyájnál.
Földézik lelkük forró kívánságát:
Várják a Jehova dicső Messiását,
Aki Isten küld el, megváltani népét,
Legyőzni, megtörni kemény ellenségét.

Amint így tündönek pásztortützek mellett,
Egyszercsak felhangzik dicső angyalének:
„Dicsőség, dicsőség mennyben az Istennek,
Békesség, békesség földön az embernek,
Má született néktek Krisztus, a megtartó,
Ő az ígért, csodás égi Szabadító.
Óbenne teljesül Isten ígérete,
Feléje irányul népek szeretete.”

Az éjnek csendjében angyalkar zengedez,
Égi fényességben pásztornép örvendez.
Szűkös, szerény helyen, Júda városában,
Megszületett Jézus barmok jászolában.
Páloták Urai nem hivták magukhoz,
Fjőtt hát a népek legeslegájához.
Pásztorok hallva ezt sietve sietnek,
Tisztetségét tenni az áldott kisdednek.

Rejtelmes éjeden glóriás dicsfényben,
Megjelenik Krisztus égi dicsőségben.
Szabadulást hirdet minden bűnös lénynek,
Kik bűneik bánta Óhozza megtérnek;
Aki szívetek szent Bellehemé teszük,
Azáltal, hogy oda Krisztus beköltözik,
Vigaszt és örömet oszt annak a színek,
Mely bűneit bánta Istenéhez tért meg.

Kéltzer éve lesz, hogy Krisztus megjelent,
Vizsgálgjuk, értsük meg a szomorú jelent.
Azóta évente ünnepli e világot,
Betérnek templomba, s elmond'nak egy imát:
De a lelkük mélyét mélységes gyász üli,
E világ Krisztusunk nem szívből ünnepli.
Külsőség az egész, nincs igaz lényege,
Bánnel van bélelve mindannyi benseje.

Karácsony éjjelén szent zsolozsmák mellett,
Járja át lelketek isteni szeretet.
Egged be szívedbe a gyógygító Igét,
Mely nagygyá gerjeszti a kétkedők hitét.
Csak így lehet boldog s igaz karácsonyod,
Ha töredelmesen Krisztust befogadod.
Karácsony éjjelén zeng tovább az ének:
Dicsőség, dicsőség mennyben az Istennek!

(Pestszenterzsébet.)

SZABÓ ERNŐ.

Kedves Testvéreim,

kik e sorokat olvassátok! A názáreti Jézus nevében kérlek titeket, legyetek segítségemre az én nyomorúságomban, aki három éve ülök és fekszem, de járnai nem tudok. De még mindig nem tudtam megszűnni könyörgéseimrel az én jó mennyei Atyámhoz járulni, mert ehhez sok bizonyosságot adott.

Még 1934-ben volt, amikor három könyörögőt kaptam. Egyszercsak lelki érintést kaptam arról, hogy álljak fel. Nem mertem megkísérlni, mert leüléskor, felkeléskor csupán feleségem segítségével érhettem el valamit, de erősebb intést kaptam, mire nyomban felálltam s leírhatatlan öröm között egy kis keziből segítségével járnai kezdtem. Imádkozó testvéreim figyelmét is felhívtam erre: „Nézzétek, járok!”

Másnap visszaestem előbbi állapotomba.

Egy másik alkalommal oly csüggedt voltam, egész napon nem beszéltem. Alkonyatkor elkeseredett sírással így szóltam: „Istenem, járnai nem tudok, most

már beszélni sem? Erre Isten oly erőt adott, hogy még akarva sem tudtam halkán imádkozni.

Egyszer ágybanfekve Bibliát olvastam, olyan öröm fogott el eközben, hogy remegés vett erőt rajtam és kénytelen voltam a Bibliát letenni és örömömben valósággal fetrengeni ágyamon, miközben kiáltottam: „Gyógyogyluk, meggyógyogyluk!”

Utoljára mult év októberében volt hasonló tapasztalatom, amikor négyen imádkoztunk és ismét olyan erőt kaptam, hogy két testvérnő támogatásával járnai sikerült.

Ezóta is vannak lelki áldásaim, de testemben gyógyulásra érintést nem kapok. Ha fenti tapasztalataim nem lettek volna, talán elvesztettem volna eddig minden reménységemet gyógyulásomra nézve. Ha betegségem kezdetén előtt ilyen vágyal igyekeztem volna Istennek szolgálni, bizonyosan nem lennék ily nyomorúságban, de akkor más céljaim voltak. Most nincs egyéb, mint Istennek élni és nevelni gyermekeimet.

Azért szeretettel kérlek titeket,

kedves testvéreim, kérjétek jó Atyánkat velem együtt, hogy gyógyítson meg engemet kegyelemből.

Pór Lajos,
Pestszenterzsébet, Pacsirta-u. 77.

Drága Testvéreim!

Eddig hallgattam, mert igen kicsinynek találtam személyemet megemlíteni, de az Úr serkent és nem hallgathatok, hiszen nem én rólam, hanem az Ó dicsőítéséről van szó.

Éveken keresztül komoly betegségben szenvedtem, amelyet itt nem nevezek meg, de annyira gyötört, hogy testi állapotom napnap után hanyatlott, annyira, hogy hiába vállaltam munkát, mert nem feleltem meg feladatomnak, s e nyomorúság újból és újból megkötözött, annyira, hogy felépülésemre nézve minden reménységemet elveszítettem.

De az Úr megsegényített, mert elhozta reám a szabadulás dicső napját, amikor a Nagy Orvos meggyógyított. Dicsőítve legyen drága Neve!

Amikor pécsi testvéreim az

1936-i pesti konferenciára gyekeztek, üzentem az ott megjelenő testvériségnek, akiknek imáját kértem.

Értesültem róla, hogy a 700—800 jelenlevő testvér felemelte szavát érdekében az Úr előtt s e naptól kezdve tényleg fokozatosan kigyógyultam betegségemből.

Dicsőítem Jézust, a csodás Orvost! Másnap már felkelhettem ágyamból s azóta épülök testben és lélekben egyaránt.

Hallelujah!

Kindl Anna, Pécs.

Az orvosok Orvosa.

Drága testvéreim, akik olvassák e lapot, örömtelt és hálás szívvel teszek bizonyosságot a mi dicső Urunkról. Názáreti Jézus Krisztus nagy kegyelméről. En sok éven keresztül nagy epebeteg voltam. Egy napon se is vittek a kórházba, hogy rögtön operálnak, de nem történt meg. Nagy beteg újból hajlékomba hozták, azaz a vígasztalással, hogy én már amit kívánok, mindent adnak, mert eddig diétán éltem, mert nekem már mindegy, úgyis gyógyíthatatlan vagyok. Egyszer csak azt vettem észre, hogy nem fáj a gyomrom. Akkor még ugyan nem voltam hívő, 1935 november hó 5-én mentem egy kedves családhoz imáórára és november 15-én megkaptam a Szentlélek keresztiségét. Kedveseim, ezidő óta is, amióta az én drága Megváltómat megismertem, sok megpróbáltatáson mentem keresztül. Többek között egy szombati napon, mikor munkámat bevégeztem, baloldalamban görcsöket éreztem és a lábam is görcsöket kapott és nagy megpróbáltatáson mentem keresztül, de nyugodt voltam, mert tudtam, hogy az Úr velem van. Egy éjszaka nagy fájdalmaim voltak, de megjelent az én Megváltóm előttem fehérben és megismogatótt és azt mondta: „Ne félj, itt vagyok veled.“ És éreztem, hogy abban a pillanatban megszűnt minden fájdalomam. Bizonyosságot tettem az én drága Megváltómról, hogy ő gyógyított meg egyedül. Kérlek kedves testvéreim, imádkozzatok értem, hogy az Úr Jézus tartson meg ebben a

kegyelemben és az egész életemet Neki szentelhessem. Imádkozzatok férjemért is, mert már több éve súlyos beteg, hogy az Úr Jézus gyógyítsa meg és vele együtt dicsérjük az Ő szent Nevét.

Simon Ferencné,

Sashalom, gr. Széchenyi-u. 7.

Szeretett atyámfiai

az Úr Jézus Krisztushan!

Békesség néktek!

Ezidáig hallgattam, mintha nem is lennék, noha vagyok! Szemem előtt tartom azt, hogy lenni kell és nem látszani. Ésaías 42, 2.: „Nem kiált, nem emeli fel magát s nem hallják az ő szavát az utcán.“ Most pedig idejénvalónak látom szólni valamit. Prédikátor 5, 7.: „Ideje vagyon a szaggatásnak és ideje az egybevárrásnak, ideje vagyon a hallgatásnak és ideje a szólásnak.“

Szerelmes atyámfiai az Úr Jézushan! En már sokféleképen gondolkoztam és cselekedtem, most is tehetnék másként is, de az én Uramra nézek és őneki akarok engedni csupán és a szeretetnek, azaz Istennek, aki magával megbékéltetett az én drágra megváltó Jézus Krisztusom által.

En kell, hogy az én Uramra, Mesteremre nézzek és néki engedjek és ötet, ahova megy, kövessem. Lukács 6, 27—49; János 13, 34—35. „Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek: amjnt én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást. Erről esmérük meg minde nek, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymás szeretenditek.“ Lukács 6, 46. „Miért mondjátok pedig nékem: Uram, Uram! — ha nem művelitek, amelyek mondomok?“ Ez az a vers, amelyet figyelembe veszek a magam számára és mint az ének is mondja: Követem őt, merre vezet, — és mint Rút követte Naómit és a hűséges tanítványok az ő Mesterüket, — én is követem az én Uramat, Mesteremet, valahová ő megyen. És ő nem hagy el senkit, aki őhozzá ragaszkodik, én sem akarok elhagyni senkit, kiváltképen nem azokat, kiket ő nem hagyott, avagy nem hagy el soha. Amennyiben tapasztaltam

a multban és most a jelenben is az Úrnak jelenlétét, úgy egyes gyülekezeteknél, mint egyes személyeknél, nem tanusítottam kellő tiszteletet irántuk és szeretetben a jelenben és a jövőben másként szeretnék cselekedni. Híszem, ez az Úr akarata, szereteti atyámfiai. Zsoltár 15. szavai szerint. „Azokkal vagyok, akikkel az Úr is van és akiket ő is szeret. én is szeretem és becsülöm és becsülni és tisztelni fogom, mert ez lehetséges, ez az ő akarata. 1. János 4, 11. Szerelmesim, ha az Isten minket így szeretett, nekünk is egymást szeretnünk kell. Róma 15, 1—7. „Tartozunk pedig mi, kik erösek vagyunk ezzel, hogy az értőlelemnek erőtlenségeket hordozzuk és ne kedveskedjünk magunknak. Azért mindenikünk az ő felebarátjának kedveskedjék annak javára, azaz épülésére. Mert a Krisztus nem kedveskedett magának, hanem mind megvagyunk írva: azoknak színdalmuk, akik téged színdalmaznak, énreám esének. Mert amelyek régen megirattattak, a mi tanulságunkra irattattak meg, hogy a békességés törés által és az Irásoknak vígasztalások által reménységünk legyen. A békességés törésnek pedig és vígasztalásnak Istene adja néktek, hogy egyenlő akarattal legyetek tiközöttetek egymáshoz a Jézus Krisztus szerint. Hogy egyenlőképen egy szájjal dicsőítsétek az Istent és a mi Uram Jézus Krisztusnak Atyját. Ezért egymást vegyétek fel, miképen a Krisztus is felvett minket az Isten dicsőségére.“

Mindazokkal, kik a Krisztust szeretik, én egyet érzek. Dicsőség Istennek! És örülök ennek, mert tudom, hogy ennek az Úr is örül és mindazok, akiket szeret az Úr és akik szeretik őt.

Ezeket akarom cselekedni és gyakorolni, ha az Úr Jézus segítségemre lesz és én híszem, hogy segítségemre lesz. Kérlek, legyetek segítségül nékem az imádkozásban. Imádkozzatok értem, hogy hűséges tanítványa lehessenek az Úrnak mindhaláljig.

Atyáfiúi szeretettel

Lakos József.

(Folytatás a 2. oldalról.)

Varga Lajos 5 kg csőtészta; Tápiószentmártonról: 50 kg nullásliszt, 30 kg burgonya, 14 kg száraztésztá, 1 pár csirke; Budapestről: Mihók Imre és neje 1 kg maláta, 1.50 kg pótkávé, 1.50 kg szemeskávé, 5 kg kockacukor; Tápiószági gyülekezet 12 kg liszt, 10 kg burgonya, 13 tojás, 2 kg bab, 50 dkg zöldség; Haleszről: Balog Sámuel 1 kg kenyér, 1 kg disznóhús; Tápiószőléről: Szóróné 4 kg kenyér, Zemen Istvánné 6 liter tej, 8 tojás; Pestszent-erzsébetről: Horváthné 6 kg gyzmölcs; Tápiószőléről: Veszeli Pálné 8 kg dinnye; Bakonycseryéről: özv. Kalincsak Jánosné 3 kg mák; Kapocs: Szabados Gyuláné 9 tojás; Kishácaai gyülekezet: 2 kg mák, 4 tojás; Tápiószőléről: Uzeckáné 4 kg alma, Dobos József 50 kg dinnye; özv. Skulányikn 3 kg szőlő, id. Szóróné 3 kg liszt, 4 kg kenyér; Hestynszkiné 1 pár csirke, 4 tojás; Veszeli Pálné 5 kg szilva; Zenner János 1 zsák tengeri és 1 zsák burgonya; Mezőberényről: Csernus Mihály 1 zsák rozsburgonya, 4 kg hagyma; Weigert Márton 2 kg búzadara, 8 kg szilvalekvár; Tápiószőléről: Skulányikné szilvalekvár, Hertynszkiné 2 zsák apró burgonya; Jánki gyülekezet: 9 kg száraztésztá; Tardró: Szenvei István 11 kg szőlő; Szőkepusztáról: Gyülekezet 3 zsák morzsol tengeri, 1 q rozs, 3 zsák burgonya, 3 kg sárgarépa; Daránybó: id. Samu Istvánné 2 db törülköző; Mórichidáról: 14 kg nullásliszt, 8 kg bab; Hajdusámsoni gyülekezet: 11 kg száraztésztá, 4 kg bab, 1 kg búzadara, 75 dkg köleskása, 1.50 kg vöröshagyma, 3' db szappan, 1 db törülköző, 2 gombolyag céjna; Jánkról: Olajos Elek 7.50 kg hizott liba, 1.25 kg búzadara; Nagykáláról: Kéri István 1.50 kg levjár, 40 kg burgonya, 30 kg káposzta; Gyüre Mátyásné 95 kg rozs, 1.50 kg levjár, 2 üveg paradicsom; Farkas Ményhért 60 kg búzaliszt, 2.1 levjár, 2.1 mák, 8 kg bab, 5 kg sárgarépa; Juhács László 35 kg csövestengeri, 55 kg burgonya; Gál Pál 10 kg liszt, 55 kg burgonya; Fábrián István 45 kg burgonya, 15 kg fejeskáposzta; Fejős Józsefné 30 kg burgonya, 6 kg liszt, 3.50 kg levjár, 10 kg kalács, 5 kg alma; Tápiószentmártoni gyülekezet: 12 zsák csövestengeri, 6 zsák burgonya, 25 kg bab, 2.1 levjár, 1 kg mák, 4 kg alma, 1.50 kg hagyma, 70 kg liszt; Haleszről: 4.50 kg bab, félzsák liszt, 2.50 kg burgonya, 2 kg hagyma; Tápió-

ságról: 4 zsák burgonya, 6 kg bab, 10 k tengeri, 5 kg káposzta, 2 kg zöldség, 4 kg hagyma; Cegléről: Varga Benőné 10 kg liszt.

Aldott legyen az Úr pindezekért!

Deák József.

ELŐFIZETÉSEK

(szeptemberben):

Akron (Ohio): Peter Hollo 9.73; Almáskeresztúr: Spannenberger F. 10.—; Békés: Gellén Gábor 3.—; Böhöngye: Kiss Andre 3.—; Budapest: (Szabadosné) Baláz Károly 1.— és újból 1.—; Cambridge (Ohio): S. Andrew 5.—; Caro (Mich): Joe Széki 4.85; Felsőgalta: Bak Lajosné 8.30; Gary (Ind.): Mich. Yolo 9.82; Hamilton (Canada): E. Kisch 5.—; Inke: Czippan György 2.90; Kibácsa: Balázs Gyula 1.—; Kis-körös: Lovász Sándor, Pecznik Györgyné, Bebek István 3.—, Városi Pál, Gombár A., Pázota I., Lovász I., Serfuzó József 6. Pauszki Sándor, Városi István, Pecznik J., Labát I., Torgyik I., Martinkáné, Turán István, Török Pál, Kuli János, Kurucz György, Martinkáné 1.50—1.50; Paulikné 1.30, Lucza János —50; Kispést: Horváth Géza, Czallik Pálné 3.—3.—; Schall Andrásné, Försler Vencelné, Faragó Sándorné 1.—1.—; Beczlefi Mihályné —50; Körtéapuzta: (5 lapra) 5.60; Kunszentmiklós: Bernát András 3.—; Lajosmizse: Böszö József 2.90; Mórichida: Sipos István, Paizs J., Gerencsér G.-né, Sipos József, Cszimadia Sándor, Varga Gyuláné, Bognár Gyula, Baranyiné 1.50—1.50; Nagyszokoly: Szemesi Lajos 3.—; Okány: Rábai Ferencné 1.—, Hajdu Károly 2.—, Szilágyi Lajos 1.70; Pécs-Mesztelep: Kalkó István 3.—, Láng Károly (Pécs) 1.— és újból —50; Pél: Kerekes János 1.—; Pestszent-erzsébet: Elefánti János 3.—

FIGYELEMI

Akarsz jó könyvet olvasni? Olvasd el Tari Nándor, a megtért rablógylökos bizonyágtételét. Fialatloknak egyenesen nélkülözhetetlen. Beszerzethet 1 P 20 fillérért (portó külön) Sárkány Gyűző testvérnél, Csepel, Gr. Széchenyi István uca 69. Ugyanotti más jó könyveket, valamint bibliajelzőket, képeslapokat, bibliakockát stb. rendelhetsz. Traktátusok különböző terjedelemben és árban (db-ként 1—6 fillérért) kaphatók. Tömegvételnél árengedmény!

Torma István 1.50, Müller Katalin 1.—; Pocsaj: Kiss Ferenc 5.—, Vadas János 5.—; Sarkad: (10bb lapra) 10.—; Sas-halom: Bóza József 2.—, Nemetyán János 1.—; ITápiószentmárton: Vida Bálint, Czedulás Péterné, Klenovszki Julianna 1.—1.—, Földvári Józsefné —50; Téglás: Czégény Sándor 3.—; Tokod: Baláz Jánosné 1.—; Várpata: Hersecki György, Varsányi Ferenc 1.50—1.50 pengő.

(Októberben):

Bakonycserye: Szvitek Mihályné, G. Szente István, Kalincsak Józsefné, Matyó István, Baja István, Kaviczki István 1.50—1.50; Bakonytamási: Iház József 1.60; Békés: Józsa Juliska 3.—, Baukó János 2.—, Durkó János, Sette Istvánné 1.—1.—; Budapest: Hubert Ferencné, Vadász Franciska, Zeller Andrásné, Meleg Józsefné 3.—3.—, Magda József 2.—, Misányi Lajos, Palágyi Pálné, Papp, Erzsébet, Tatai Mária, Sz. Varga Ével, Zubor Mária, N. M., Balog Ilus, Friedmann Istvánné, Erdel Zsuzsanna, Kiss Mihályné 1.50—1.50, Tóth Lidia, Csörgő Antalné, id. Heffler István, Jeviczki János, Farkas Gyula 1.—1.—; Brantford (Canada): Kovács Vendel 7.90; Detroit: Louis Berrow 5.—; Csepé: Nagy Nyrcsa Gyula 1.—; Dunapataj: Kiss János 3.10; Elyria (Ohio): Mike Gonda 9.80; Fadd: Radics Györgyné 3.—; Gerjen: B. Balog Mihályné, Lacza Istvánné, Taba Istvánné 3.—3.—; Indústrlia Sarhei: Pafanyan Iromin 3.41; Deák János 4.40; Inke: Ferenczi Jánosné 1.50; Istenmezeje: Biró K. József 5.—; Jánk: Halóka Gyuláné 3.—; Kisar: Bartha Zsigmond 3.—; Kispést: Somogyi Gábor 2.—, Lubinák István, Schall Andrásné 1.—1.—; Lajosmizse Szőrös András és Margetin István 3.—3.—; Okány: Varga Beniné 5.—, Demeter Lajos 4.—, Nagy Lajos, Botló János, Rábai Ferencné 3.—3.—; Tamási: Fleisch János 3.—; Tard: Nagy Andrásné 3.—; Temesvár Bércsök I. (14 lapra) 25.10; Tiszakanyár: Jónás Imre 1.50; Üllő: Jauer Ernőné és Kajos József 3.—3.—; Youngstown (Ohio): Balogh Ferenc 24.50 pengő.

(Novemberben):

Alsóherádné: Kovács Istvánné 1.—; Bakonycserye: Bocska József, Szok M. 3.—3.—, Farkas János 1.50; Békés: Fehér Józsefné 2.—, V. Szabó Ferenc 3.—, Durkó János 1.—; Békéscsaba:

467 459

Fáskertiné 3.—; Bieljk Mihály 2.—; *Böhönye*: Fagyos Ferenc, Tóth Imre 2—2.—; *Bronz* (N. Y.): Bales I. 5.—; *Budapest*: Szentpéteriné, Trestyénné 2—2.—; Szép S.-né, Mohosné, Horváth Antal 1.50—1.50; Tóth Lidia, Szegedi S., Csöngé A.-né, Ty. Anna 1—1.—; *Büssü*: Orbán 3.—; *Canfield* (Ohio): G. Albert 4.92; *Cleveland* (Ohio): Joe Mohl 24.68, John Apary 15.—, Mrs Margit Mikita 9.84; *Csetény*: Hege Mihály 3.—, Bognár Pálné, Jakab Józsefné, Nagy Sándor 1.50—1.50; *Dearborn* (Mich.): Frank Berghoffer 9.84; *Debreccen*: Nagy Ferenc 1.50; *Detroit*: Tresia Szabó 5.—; *Easton* (Mich.): Steve Juhász 4.92; *Felsőgalla*: Alberelli Péterné 2.—; *Hajduhadház*: Bereczki G. 3.—, Komor Sándorné 2.—, Egerháziné 1.50, Hadházi József 1.—; *Hajdusámson*: Petrohai G. 2.—, Báthory Imre 1.—; *Halesz*: Katona J., Józsa M., Zsifros Gy. 3—3.—, Úlleiné, Borl I.-né 1—1.—; *Harrisburg* (Pa.): Vasile Kénes 14.76; *Hódmezővásárhely*: Vida Bálintné —60; *Kiskőrös*: Kovács I., Földinszki A., Pivaresi P., Sinkovics J., Jarjepka P., Csmák A., Csengődiné, Barkóczy J., Polareczki J. 1.50—1.50, Lucza J. 1.—; *Kiskunlacháza*: Aldott I. 3.—; *Kispest*: Varga J. 3.—; *Kondoros*: Ungor M. 2.—; *Kunszentmiklós*: Tóth Istvánné 1.—; *Lansing* (Mich.): Nagy Antal, Henry Edly 4.92—4.92; *Mezőberény*: Weigert Márton 1.—; Schäffer András, Csernus M., Berg A., Kálmán K., Csernus P. —60—60; *Miskolc*: Kovács I., Kiss J., Kénesik L., Kiss L., Szeri E., Kiss I., Cseh G.; K. Koltai I., Dobai S.-né, Balog I., Somogyi I., Lakatos I., Lakatos J. 1.50—1.50; *Nábrád*: Kerti I. 3.—; *Nagykút*: Farkas M. 4.70; *Ozun* (Románia): Kun G.-né 3.50; *Ovid* (Mich.): Joe Eger 4.92; *Pélpusztá*: Kerekes J. 2.—, Nagy I. 1.—; *Pestszenterzsébet*: Torma I., Biró E. 3—3.—, Varga P.-né, Sümegi J.-né 1.50—1.50, Biró Etel adománya —50; *Porterville* (Mich.): Némét I. 4.92; *Réde*: Somogyi S., Némét S., Hegedűs I. Gyülekezet 1.50—1.50 (portóra —10); *Sur*: Kovács J. (több lapra) 9.—; *Tápióság*: Tóth István (több lapra) 7.50; *Tapolcafa*: Somogyi Kálmáné 1.50; *Tengőd*: Csermák Józsefné 3.—; *Tiszakanyár*: Tóth Balázs, Almási Lajos, Kenyeres János 3—3.—; *Török-szentmiklós*: Györi E. 2.10; *Wyandotte* (Mich.): Markovics J. 4.92; *Youngstown* (Ohio): John Vékási, P. Georgei 4.92—4.92 pengő.

A Központi Pénztár, Szeretothon, Apostoli Hit vagy bármilyen közpös célra küldött pénzbeli segélyeket, vagy előfizetéseket vagy a mellékelt 21.106-os csekkzámlán, vagy Sebestyén István testvér egyéni címére kérjük küldeni: *Pestszenterzsébet, Almos-utca 62. sz.*

Prédikátori konferenciát tartottunk Budapesten, 1936 november 3—5-én, amikor több fontos ügyben hoztunk egyöntetű határozatot, ami felől a megjelent prédikátorok és gyülekezeti vének tudatják a testvéreket. Másrészt kellemes bibliai előadásokat és eszmecseréket hallottunk vagy tartottunk, amelyek által most jobban megismertük az Úr akarátát. Aki nem jött el — most sajnálhatja.

Otthon.

Szeretett Testvéreink! Nem szükséges sokat beszélnünk és írnuunk, úgy is nagyon jól tudjátok, hogy egy olyan Otthon fenntartása, ahol 10—12 aggot ápolnak, milyen költséget jelent. Most ismét új jelentkezők vannak s nincs jogunkban elutasítani őket, mert az Otthon szükségességéről régen meggyőződöttünk, hiszen Isten óvó és gondviselő szeretete nyugodott mindeztideig rajta, tehát nincs szándékunkban leépíteni, hanem ellenkezőleg.

Hála legyen a mindenható Istennek, a közelmúltban többek szívét csodálatosan indította és különösen a detroitii (Burdeno) gyülekezet szívét gyámoltjaink felé hajította. Így volt lehetséges a fennálló tartozást csaknem felére csökkenteni. Reméljük, ha kedves testvéreink tartanak Otthon-napokat, vagy egyesek is elküldik adományaikat ilyen nemes célra, sikerül az Otthon kibővítését lehetségessé tenni.

A termszetheti adományokat erre a pontos címre kérjük küldeni: *Deák József, Tápiószily, Pest megye.*

Pénzben küldött segélyek kizárólag *Sebestyén István, Pestszenterzsébet, Almos-utca 62.* alá küldendők.

Gondnokság.

FELHÍVÁS A GYÜLEKEZETEKHEZ!

Régebben évente tartottunk „Bibliai nap”-ot. Ez a szép cselekmény mostanában hátrébe szorult. Pedig nagyon fontos, mondhatnánk legfontosabb feladataink egyike a bibliaterjesztés, illetőleg annak támogatása.

Felkérünk tehát minden gyülekezetet, járuljon hozzá tehetsége szerint a Bibliatársulat munkájához.

Adományaitak legajánlatosabb közvetlenül a *Brit és Külföldi Bibliatársulat* címére (Budapest, IV., Deák-tér 4. sz.) küldeni, megemlítve, hogy az összeg honnan folyik be és milyen célra megy. (Például: X. Y. pünkösdi gyülekezet adománya bibliaterjesztés javára.)

FONTOS CIMEK:

Ha levelet írsz: *Tomí József, vagy Siroki István, Budapest, VII., Aréna-út 68., IV. emelet 7. Telefon: 1—382—81.*

Pénzküldemények, akár az Otthon, a Központi Pénztár, vagy az Apostoli Hit részére: *Sebestyén István, Pestszenterzsébet, Almos-utca 62.*

Termszetheti adományok pedig: *Deák József, Tápiószily, Pest megye.*

Harmóniások eladók már 155.— pengőtől, részlete is, Cím: Kovács József, Budapest, IV. Molnár-utca 26. sz.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK a következők: Egyesült Államokba és Kanadába 1 dollár, Romániába 110 lei, Jugoszláviába 48 dinár, Csehszlovákiába 26 čk., Magyarországon 3 P.

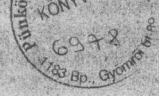
Előfizetések, adományok a 21.106-os csekkzámlára, vagy Sebestyén István testvér címén, Pestszenterzsébet, Almos-utca 62. küldendők.

Felölös szerkesztő: **Siroki István.**

Felölös kiadó: **Tomí József.**

Kiadja: az Isten Gyülekezeti Szövetsége Magyarországon.
Budapest, VII., Aréna-út 68., IV. em. 7.
52736 Bethánia-nyomda.

Budapest, VIII., Gulai Pál utca 9.
Felölös: Horváth János.

468460